

Giới thiệu Thử Thách Của Số Phận

Thử Thách Của Số Phận là truyện teen kể về hai chị em sống rất hạnh phúc trong một gia đình thì đột nhiên bất hạnh ập đến, người mẹ bị bệnh ung thư qua đời, người cha thì bỏ mặc hai đứa con gái theo một người đàn bà khác.

Cô chị đã chật vật kiếm ăn từng ngày và nuôi mỗi thù cha. 10 năm sau, cô tình cờ gặp một anh chàng và yêu anh ta. Tưởng rằng cuộc đời sẽ bước sang trang mới hạnh phúc hơn nhưng lại vô tình phát hiện anh ấy là người của cha mình. Cô vô cùng sốc. Còn anh chàng ban đầu chỉ đùa cợt với tình cảm của cô nhưng sau đó cũng nhận ra là mình yêu cô ấy thật lòng.

Lần đầu viết truyện, mong các bạn đừng chê, cảm ơn các bạn đã ghé thăm truyện!!! - Pumi

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Con Gái Con Trai

giới thiệu nhân vật

Lục Băng Tâm: Xinh đẹp, vừa mạnh mẽ vừa yếu đuối. Mắt to nâu tròn. Tóc dài hơi xoắn lộn. Mũi cao. Rất quan tâm em gái. Thường được gọi là Tâm Tâm Lục Hạ Như: Cũng rất xinh đẹp như chị gái mình là Băng Tâm. Mắt đen lầy. Tóc xoắn tự nhiên. Hồn nhiên, lạc quan, yêu đời.

Trần Tiến Phong: Cực kì đẹp trai. Tóc nâu. Lạnh lùng. Được giao phải bám sát và bắt được Băng Tâm

Trần Tiến Trung: Giống anh trai mình là Tiến Phong. Nhưng tính cách thì có phần nhí nhảnh hơn.

Và các nhân vật khác

Chương 1: Con Gái Con Trai

Tại bệnh viện Hồng Phúc, tại phòng chờ, các ông bố thì nhau nói và làm việc riêng. Người thì mân mê cái phone của mình, người thì vô đầu bức tai vì hồi hộp, ngược lại, có những người rất thản nhiên như chẳng có gì xảy ra. Nhưng ở băng ghế cuối, một người cách xa với cái nơi ồn ào như vậy chỉ để.....ngủ. Đầu tóc thì rối bù lên như cái ổ quạ không bằng, râu ria lía chia tùm lùm, gương mặt hốc hác, quần thâm dày đặc, khoác lên người cái áo thun mỏng, quần jean và choàng thêm cái áo khoác dày để giữ ấm. Ông bố tội nghiệp ấy bị đánh thức bởi tiếng loa bắc lên rất to:

- Cho hỏi ai là ông Lục Hùng Mạnh mời về phòng bệnh 14 khoa phụ sản ạ! Xin nhắc lại mời ông Lục Hùng Mạnh về phòng 14 khoa phụ sản ạ!!!

Chẳng cần biết có phải là mình không, ông ta lại tiếp tục...ngủ...

- Xin nhắc lại mời ông Lục là người thân của sản phụ Lục về phòng 14 ạ

Lúc này ông Lục mới tỉnh ngủ, lồm cồm bò dậy đi tới khoa phụ sản.

Tại khoa phụ sản...

Chẳng thể tin vào mắt mình, ông ta giật mình

- Mẹ kiếp, cả một rừng phòng, thế quái nào mà tìm được!- người đàn ông ấy la lớn

Chạy toán loạn thì ông dừng lại trước cửa phòng đề số 14 to tướng với cái bảng gỗ cũ kĩ treo ngay ngắn chia từng khung đề.

Thấy cái bảng có đề tên vợ mình ở trên, ông ta xông thẳng vào và la lên

- CON ƠI!!!

Cả phòng kêu "suyt", biết mình bị hố, ông vội rụt mặt xuống, đi đến chỗ vợ mình, người phụ nữ ấy thấy chồng mình, vội nở một nụ cười "hiền dịu"

- Sao giờ anh mới tới hử- Cô ấy nghiêng răng nghe rất dữ dằn

- Ồi ời, anh Sorry

- Đừng có tiếng nước ngoài với em

- Ờ thì anh xin lỗi, con mình đâu em???
- Kìa kìa, là con gái đấy, em đã đặt tên cho con bé rồi- Vừa nói cô ấy vừa chỉ sang bên cạnh.
- Con gái à?- Ông Lục tỏ vẻ thất vọng
- Ờ... Anh không thích con gái à?
- Ờ! Con gái có nổi đời được đâu. Sau này đừng có sinh con gái nữa!
- Em...Em xin lỗi

Ông Mạnh hừ nhạt.

.
. .
.

Tại một căn nhà nhỏ trong một thị trấn...

Cốc, cốc, cốc!!!

- A, anh ra đây

Ông Mạnh mở cửa

- Ủa, sao em không đợi anh ra rước
- Đợi anh lâu lắm! Em bắt taxi về luôn
- Con chúng ta là trai hay gái- Ông Mạnh hí hửng hỏi
- Con gái...

Con gái nữa ư, ông vốn thích con trai, lần trước ông nghe con đầu lòng là con gái, ông hơi buồn nên khi nghe tin vợ mình mang thai lần nữa, ông vui mừng không thể tả và lúc nào cũng cầu cho là con trai nhưng mà ai ngờ kết quả lại thế này... Thiệt bực mình!

Bà Mai đặt đứa bé mới sinh vào chiếc nôi cũ của con gái đầu thì từ đâu một cô bé xinh xắn bò lại vì tò mò. Bà bế cô bé lên.

- Tiểu Băng yêu quý, em con đấy, em ấy là Hạ Như!

Cô bé nở một nụ cười thật tươi!

Khụ...Khụ..

Bà Mai không biết rằng một căn bệnh từ thần sẽ cướp đi sinh mạng của mình...

Góc trò chuyện

Đây là chuyện đầu tay, mong các bạn ủng hộ và đừng chê nhé. Cảm ơn vì đã ghé thăm!!! ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Bất Hạnh ập Đến

(Đây là 1 ngày mà Băng Tâm không ngờ nó lại xảy đến với cô)

Trời cũng khá đẹp, tại dinh thự của nhà họ Lục, nó không được to nhưng ít nhất nó cũng rộng rãi và thoải mái khi ở đây.

Trong nhà là hai đứa bé gái dễ thương đang đùa nghịch với nhau rất vui vẻ trên một tấm thảm mềm mại. Ở trên chiếc bàn là hai cốc cà phê vẫn còn bốc hơi lên và trên bộ ghế kia, người cha và người mẹ đang nhìn con mình mỉm cười hạnh phúc.

Nhưng mà chẳng hiểu sao, khi bà Lục vừa nâng cốc cà phê của mình lên, thì sắc mặt bỗng thay đổi, tái xám đi, rồi bà ngã xuống nền nhà gỗ, đánh rơi cốc cà phê của mình khiến mảnh vỡ bay tứ tung. Ông Lục hoảng loạn, vội chụp lấy cái điện thoại của mình, ấn ngay số bệnh viện, ông vô cùng hồi hộp và lo sợ... Còn về phía hai cô con gái kia, cô chị liên tục chạy đến bên mẹ mình và liên tục gọi âm lên " Mẹ"

Còn cô em thì khóc âm ỉ lên, ông Mạnh tức giận với cái tình trạng này, ông la lên

- NÀY, CÓ IM ĐI KHÔNG, ỒN ÀO QUÁ, ĐỂ TAO CÒN GỌI ĐIỆN, LÁI NHÁI ĐIẾC CÁ TAI!!!

Tại bệnh viện...

Bác sĩ đang chuẩn đoán căn bệnh cho bà Mai, cô y tá thì đang treo bình nước biển lên để truyền nước. Ở ngoài phòng bệnh, ông Mạnh cứ đi qua đi lại trước cửa phòng bệnh, vẻ mặt lo sợ, mồ hôi chảy từng giọt trên trán. Ở hàng ghế chờ, Hạ Như đã thiếp đi từ lúc nào, con Băng Tâm thì như bám chặt cái ghế, hàm răng cắn chặt, cô bé đang mất bình tĩnh nhưng đang cố gắng kiềm chế, cô hỏi cha:

- Cha ơi, mẹ sẽ không sao chứ?

- Cha cũng mong là vậy, bây giờ chỉ còn cách cầu nguyện với Thượng Đế thôi

- Thượng Đế bận như thế thì sao mà nghe thấy lời cầu nguyện của con được? - Băng Tâm lẩm bẩm

Cùng lúc đó, cánh cửa mở SOẠT ra, bác sĩ lắc đầu rồi nói:

- Chị nhà bị ung thư máu, phát hiện bệnh quá muộn, người nhà nên tranh thủ thời gian.

Ông Mạnh bủn rủn cả chân tay, Băng Tâm bế Như Như chạy lại hỏi

- Mẹ sao rồi hả ba???

Ông Mạnh thuật lại câu chuyện một cách dễ hiểu cho Tâm nghe, du không hiểu là mấy nhưng cũng biết chút chút, cô cùng ba và em gái chạy vụt vào phòng bệnh, mẹ cô cũng đang hấp hối, bà nói:

- Hùng Mạnh à, tôi sắp phải đi về trời rồi, khoảng thời gian qua tôi sống rất hạnh phúc nên cũng không thấy tiếc nuối khi ra đi, cảm ơn ông đã cho tôi quãng thời gian đó để tôi không cảm thấy cuộc đời mình thật tẻ nhạt và lãng phí rồi phải hứng chịu căn bệnh hiểm nghèo này rồi qua đi quá đột ngột, tôi thật sự rất cảm ơn ông. Còn về Tiểu Băng và Tiểu Như- Bà rút trong túi của mình ra hai sợi dây chuyền - Đây là hai sợi dây chuyền mà bà ngoại các con tặng cho mẹ và chị của mẹ là bác Thảo, khi các con không còn nơi nương tựa, hãy đến nhà bác ấy để sống(T/g: Băng Tâm và Hạ Như từng đến nhà bác Thảo vài lần để chơi nên biết địa chỉ nhé - Pumi). Còn Băng Tâm, nhớ lời mẹ, luôn can đảm nhé, phải nhớ luôn bảo vệ em gái con, hai con là nguồn động viên duy nhất để mẹ còn sống đến giây phút này- Bà đặt hai sợi dây chuyền vào tay Băng Tâm - Mẹ.... yêu gia... đình... mình... lắm...

Nói rồi thì bà ngất đi luôn. Trên mặt vẫn nở một nụ cười mãn nguyện

- Mẹ ơi, hu hu hu, mẹ dậy đi, đừng ngủ nữa, dậy chơi với con, mẹ đừng đi mà!!!!

Bầu trời ngoài kia kéo mây đến mù mịt rồi trút xuống từng hạt từng hạt mưa nặng trĩu, như muốn khóc thay cho số phận của hai người con đáng thương này...

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Mối Thù Cha

- ME, ME OI- Tiếng kêu của Băng Tâm và Thanh Hiền vang khắp cả phòng bệnh.

Ông Mạnh chết lặng, không nói nửa chữ.

1 tuần sau...

Đứng trước ngôi mộ của mẹ mình, mộ được sơn màu trắng tinh, xung quanh được trang trí bằng hoa hướng dương vì đây là loài hoa mà bà yêu quý nhất. Trên ngôi mộ là di ảnh bà, trông bà cười tươi nhìn thật đẹp. Băng Tâm chấp hai tay lại, nói

- Lục Băng Tâm con xin cầu khẩn mẹ hiền ở trên trời linh thiêng hay phù hộ cho con và Tiểu Như được bình an, hay che chở cho Tiểu Như để nó luôn được may mắn và hạnh phúc, con xin tạ ơn người.

Nói rồi cô hơi gập người xuống. Sau đó nhìn mộ của mẹ mình một lát rồi trở về nhà, nhưng vào nhà thì chẳng thấy ai, Tiểu Như đi chợ rồi thì không có gì lạ, nhưng ba đâu rồi, vừa suy nghĩ cô vừa ngó ngang xung quanh thì thấy một lá thư trên bàn.

- Tiểu Băng ,ba xin lỗi các con rất nhiều , vì kinh tế khó khăn nên công ty ba phá sản rồi, ba phải lấy Thủy Tuyết, con gái tập đoàn đá quý Crystal thì mới thoát nghèo, mong các con hiểu cho ba. Tạm biệt...

Bức thư chỉ vồn vắn có mấy chữ đã bị Băng Tâm xé nát từ khi nào , cô gào thét lên, ngã gục xuống sàn, nước mắt từng giọt chảy xuống từ đôi mắt cô, kể từ đó, cô rất ít khi cười cho đến khi anh xuất hiện...

Mẹ mất, ba bỏ đi, cô không còn ai để dựa dẫm nữa, mới có 9 tuổi thì làm sao, không còn cách nào đành phải qua nhà bác Thảo để ở vậy. Nhưng chuyện về cha cô, cô nói dối Như Như rằng cha cô có chuyện phải đi rất lâu mới trở về.

Tuổi thơ của cô rất cơ cực, cô phải đi bán vé số, phụ bán với bác Thảo, đi rửa chén ở tiệm cơm, việc gì cô cũng làm, miễn có tiền đem về là được. Bác Thảo nhiều lần khuyên Băng Tâm đừng làm việc nữa, mình bác Thảo là đủ kiếm tiền để nuôi hai chị em và bác rồi, vì nhà bác chỉ có ba người, chồng bác mất sớm do một tai nạn nên bác chỉ còn có một mình, nhưng Băng Tâm lại phản đối:

- Cửa hàng bánh của bác sao đủ được, bác còn phải nuôi tụi cháu, sao cháu nỡ để bác cực được, nhưng bác muốn cháu thôi làm cung được, với điều kiện phai cho cháu phụ tiệm cơ.

- Thôi được...

Dần dần để dành tiền nên Băng Tâm và Thanh Hiền mua được một căn nhà nhỏ, tự kiếm tiền để không phải phụ thuộc vào bác Thảo nữa. Lúc đó, cô đã 15t...

Nhưng mới hận cha, cô chưa quên đâu!!

Góc trò chuyện

Mình mới lớp 6 nên vẫn chưa biết biến hoá câu chuyện sao cho hay, câu từ chưa phong phú nên các bạn thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cha U!?

- Chị Tâm ơi, món há cảo đó xong chưa! Em đói quá

- Cái con nhóc này, chỉ biết ăn thôi

- Xi!!!

Hai chị em cười đùa vui vẻ thì nghe tiếng gõ cửa

- Em ra mở đi, chị đang dở tay.

- Dạ

Không hiểu sao Hạ Như chạy vào nói một câu làm Băng Tâm sửng người một vài giây

"Chị hai, ba về rồi!"

RẦM!!!!

Tiếng đặt hai cái cốc trà của Băng Tâm làm lung lay cả cái bàn, cô quát :

- Mời ông Lục và quý cô đây uống hết cốc trà và về dùm cho!!!!

- Từ từ đã con gái yêu, cha chưa nói- Ông Mạnh cười một cách xảo quyệt

Nhìn cha cô bây giờ, áo vest trắng hoàng, đầu tóc chải chu, thật khác với năm xưa, lại đi cùng một người đàn bà tóc ngắn ngang vai được uốn xoắn cùng với bộ váy đỏ sậm bó sát trông thật gợi cảm.

- Cha!? Suốt 9 năm tôi đã không nghe từ này, 9 năm không cảm nhận được sự yêu thương từ một người cha, ông đã không làm tròn trách nhiệm của một người cha. Bây giờ ông trở về đây và nói một tiếng Cha ư?

- Thôi được, ta vào thẳng vấn đề luôn, ta rất ân hận vì thế quy lai đây để đưa con và Tiểu Như về với ta, hai con sẽ sung sướng.

- Xin lỗi nhé, tôi không cần cái lời đề nghị rẻ mạt ấy đâu

- MÀY....

- Thôi nào Hùng Mạnh, có chi mà nổi nóng, tại nó không muốn thì ép chi, xí, Băng Tâm và Hạ Như, tao nói mày nghe, mẹ tại bây đúng là thứ đàn bà vô dụng, toàn sinh những thứ rác rưởi vô dụng cho Hùng Mạnh thôi, còn ta đã sinh được một đứa con trai cho Mạnh đây, há há há

- BÀ....!!!

- Sao? Mày định làm gì- Bà nở một nụ cười mỉa mai

BÓP, BÓP

Bà Mai lãnh trọn hai cái tát

- Một là vì tôi và Như Như, hai là vì mẹ tôi, bà có thể chửi mắng tôi nhưng không được noi mẹ tôi.

Bà Tuyết ngất xỉu, ông Mạnh hốt hoảng bế bà Tuyết lên, la to:

- TAO SẼ BÁO THỦ, HÃY ĐỢI ĐÂY

- Cứ báo khi ông con có thể!!!!

Hạ Như ngồi nãy giờ không hiểu gì hết, bèn hỏi chị mình:

- Rút cuộc là sao hả chị hai

Băng Tâm kể hết mọi chuyện cho em gái mình nghe...

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Sự Thật

10 năm trước...

CÔNG TY VIỆT TRUNG

Đây là công ty bất động sản nổi tiếng nơi mà ông Mạnh làm việc.

- Đây là công ty cô Mary nói ă?- Cô thư ký hỏi

- Ừm - Thủy Tuyết trả lời

Mary chính là biệt danh của Thủy Tuyết. Cô gái trẻ trung với tóc dài ngang lưng màu nâu vàng được uốn lọn búi cao lên. Gương mặt tô son thoa phấn một cách sắc sảo. Bận một chiếc đầm đen ngang gối bó sát nhìn thật gợi cảm. Anna được thừa kế cả một gia sản trang sức khổng lồ của mẹ. Năm quyền điều hành công ty chứng khoán lớn nhất cái nước Việt Nam là Vương Tài sau khi ba mất.

- SAO, CÔ NÓI CÔNG TY CHÚNG TÔI LÀM ĂN BẤT HỢP PHÁP NÊN BỊ PHÁ SẢN PHẢI ĐÓNG CỬA CÔNG TY SAO? - Chủ tịch

Chu(Chủ tịch công ty) bất bình lên tiếng

- Tôi không hề đùa giỡn trong việc làm ăn, tôi cho các người nội trong 5 ngày phải xử lí ổn thoả đi, tôi về đây

Công ty Chứng Khoán Vương Tài lúc nào cũng tìm cách chọc phá công ty Việt Trung. Bây giờ đến nước này đành phải đầu hàng thôi!

Vừa bước đến cửa thì Thuý Tuyết đụng trúng Hùng Mạnh. Cả hai liền bị tiếng sét ái tình đánh trúng.

Từ sau khi dụ dỗ được Hùng Mạnh ruồng bỏ con mình xong, người phụ nữ tàn ác này còn ép Hùng Mạnh phải lấy mình. Chưa hết, bà ta còn nhẫn tâm giết chính bố ruột để làm chủ tịch rồi tạo hiện trường giả rằng bố do trượt ngã nên đập đầu xuống đất chết.

- Mọi chuyện là thế...

Băng Tâm nhờ tìm hiểu nên biết được.

Mẹ, con thật có lỗi khi không báo thù được cho mẹ...

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Buổi Tiệc Hú Vía

- Này Tâm Nhi, Như Như,lại đây bác cho coi cái này- Bác Thảo vẫy tay gọi Băng Tâm và Hạ Như

- Gì vậy bác- Hạ Như hí hửng hỏi

Bác Thảo cầm trên tay bức ảnh mẹ hồi bằng tuổi Băng Tâm

Nhìn bà Mai lúc ấy và Băng Tâm bây giờ giống nhau như đúc, không khác tí nào cả.

Cắt bức ảnh đi, Băng Tâm nghe tiếng gõ cửa liền ra mở cửa thì thấy một bức thư

" Băng Tâm, Hạ Như, mời đến buổi tiệc của ông Hùng Mạnh tại...lúc....

Hân hạnh chào đón"

Sau khi Hạ Như ngăn cản nhưng Băng Tâm vẫn quyết tâm đi.

Cô cần phải đi để xem rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra!

- Chà, đừng cảm ghê nhì, xem ra cô gái này thú vị đấy- Thần Số Phận cười thầm

Tại buổi tiệc quý tộc...

Ông Mạnh dụ hai đứa con gái mình tới đây chẳng có ý tốt gì cả. Khách mời toàn là lính của Hùng Mạnh cải trang vì lí do bảo mật.

Hôm nay trông Băng Tâm và Hạ Như thật xinh đẹp với lớp trang điểm nhẹ nhàng và bộ váy dài hơn đầu gối một chút với tông màu hồng phấn.

- Buổi tiệc này cũng đông vui quá ha, Như Như!

- Em vẫn thấy sợ sợ sao đó chị hai..

- Bình tĩnh đi! Có chị mà, sợ cái gì. A! Đằng kia có nước kìa! Em đứng đây chờ, chị đi lấy rồi quay lại ngay!

- Dạ! Chị đi nhanh nha! Chứ đứng đây một mình em sợ lắm!

- Ừn, chị biết rồi

Đang đi thì Băng Tâm bị một bàn tay to lớn của 1 người đàn ông túm vào một góc tối rồi bị bắt đi đâu đó...

Tại khu vực riêng của Hùng Mạnh.

- Báo cáo ông chủ! Đã xong kế hoạch!- Giọng của một chàng trai vang lên giữa căn phòng chỉ có 4 người...

Trên cái gổ bông cỡ lớn được trải dài có 3 người: Hùng Mạnh, Thủy Tuyết và cậu bé Hoàng Minh được 2 tháng tuổi.

- Tốt, quả không hổ danh Jonhny mà ta tin tưởng

- Ngài quá khen rồi ngài Geogre

- Có lẽ ta chỉ gọi là Tiến Phong thôi nhì, người lui đi!

- Dạ!

- Chúng nó phải trả giá vì tội dám sỉ nhục em!- Thủy Tuyết tiếp lời

Nói rồi Tiến Phong bước ra ngoài, các cô là nhân viên trong tập đoàn Black Moon luôn bị cuốn hút bởi nét đẹp của Tiến Phong. Cái nét đẹp phong trần không kém phần lãng tử. Đôi mắt đen hun hút sâu thẳm ẩn chứa những điều kì bí. Mối mong của anh ta nở một nụ cười nửa miệng rồi rời khỏi chỗ đó.

Hạ Như chờ đã nửa tiếng rồi mà vẫn chẳng thấy chị mình đâu. Cô vội đứng dậy thì nghe:

-HẠ NHƯ!!!

Quay đầu lại cô giật mình vì thấy ông Mạnh trong bộ trang phục chỉnh tề. Bà Tuyết với chiếc đầm cúp ngực màu trắng bó sát có đính kim cương.

- Các người muốn gì hả- Hạ Như run lên từng đợt nói

- Ôi dào, ta nào có muốn gì, chỉ mời con ly vang đỏ này- Ông Mạnh đưa ly rượu đến trước mặt Hạ Như- Mong con nhận cho

Hạ Như cầm ly vang đỏ mà ông Mạnh đưa cho mình, hơi hộp uống vào. Uống xong cô cảm thấy người rất khó chịu, không còn nhận thức được gì. Đến lúc này ông Mạnh mới hỏi:

- Ta hỏi mi và Băng Tâm có chịu rồi đi đến một thị trấn khác để biến khuôn mặt ta KHÔNG?

- Con... Con....

- KHÔNG!!!ÔNG MƠ ĐI- Một giọng nói khác thốt lên

- HẢ, AI VẬY- Hùng Mạnh cùng Thủy Tuyết đồng loạt thắc mắc.

Giọng nói đó không ai khác chính là Băng Tâm.

-Sao...sao...mi...mi thoát được- Giọng ông Mạnh run rẩy đáp

- Mấy cái bọn gà mờ của ông thì làm gì được tôi- Băng Tâm hừ nhạt

30 phút trước....

-ÀO- Một ca nước được dội thẳng vào mặt Băng Tâm

- Dậy chưa-Giọng của một người con gái nói

- Cô là ai chứ? Thả tôi ra

- Xì, tôi là Vương Tuyết Trinh. Em gái Vương Thủy Tuyết. Giờ Tuyết Trinh tôi đi trước. Tụi bây nhớ phục vụ cô em cho thật tốt nhá!

- Cô....

Vừa bước ra tới cửa thì Tuyết Trinh gặp một chàng trai

- Xong chưa- Tiến Phong hỏi

- Dạ xong rồi, mình đi thôi anh yêu- Tuyết Trinh giọng ngọt xớt.

Băng Tâm đợi mấy người đó đi xa rồi mới đánh cho mấy bọn kia bất tỉnh nhân sự, toi bôi hoa lá, tan nát một cuộc tình.Băng Tâm cũng không hề biết tại sao mình lại làm được như vậy

Sau đó Băng Tâm chạy vào hội trường và thấy cảnh Hạ Như uống rượu...

Kết thúc hồi tưởng!

Theo quán tính, Băng Tâm biết thế nào cũng bị bọn người kia bắt lại vội leo lên một con ngựa cùng với Hạ Như chạy mất hút....

Tại trụ sở Black Moon...

Hùng Mạnh nổi điên lên! Như một con quái vật!

- THIỆT LÀ ĐIÊN HẾT SỨC MÀ! TIỀN PHONG ĐÂU!!!

- Dạ, thưa ông chủ

- Mi mau tiếp cận Băng Tâm đi, bắt nó cho tao! Con nhóc đó bướng và ngoan cố lắm! Cẩn thận! Cẩn gì cứ gọi ta!

- Dạ!!!!

Sau khi tất cả mọi người rời đi, kể cả Thủy Tuyết, Hùng Mạnh mới lấy cuốn sách gia truyền của dòng họ! Ông lật trang giữa và thấy:

CÁI BÓT HÌNH CHIẾC LÁ MÀU LỤC

Dòng họ nhà Lục có một sự di truyền rất kì lạ có từ lâu đời. Đó chính là cái bớt này! Đứa con đầu lòng sẽ có cái bớt này! Khi đó, nó sẽ biết đánh võ, cưỡi ngựa, làm được đủ điều! Kể cả con trai và con gái. Những đứa con sau cũng sẽ có nhưng không có màu lục.

Tuy nhiên đối với đứa con sau. Chỉ những người phụ nữ thật sự xứng đáng với cái chức Lục phu nhân mới có thể sinh ra những đứa con sau mang cái bớt. Còn không thì không có!(Bớt nằm ở mu bàn tay)(Những người có sẽ được gọi là DIỆP LỤC TỬ)

Người ghi chép

Lục Văn Hựu(ông cố cố cố cố cố nội của Băng Tâm)

Mạnh Hùng đóng vội quyển sách. Chạy vào phòng đứa con trai của mình. Giơ mu bàn tay ra. KHÔNG CÓ!!!!

Ông Mạnh sững sờ. Mình đã phản bội Lục phu nhân thực sự sao???

Ông lại đi ra cầm cuốn sách lên đọc nốt phần còn lại thì thấy một dòng chữ nhỏ màu đỏ

PHẢN BỘI LỤC PHU NHÂN THỰC SỰ! KẼ ĐÓ PHẢI TRẢ GIÁ!

Ông Mạnh làm rớt quyển sách xuống... Khẽ quỳ lạy:

- Hương Mai! Xin lỗi! Hay tha cho anh!!!!!!

Ông Mạnh lại nhìn lên mu bàn tay mình. Cũng có một vết bớt hình chiếc lá nhưng không màu. Anh trai ông mới là người có cái bớt có màu nhưng tiếc là vì bảo vệ ông nên anh trai ông đã lìa đời trong một vụ hỏa hoạn

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đụng Độ

Hạ Như nhìn Băng Tâm đang vắt khăn, khẽ nói- Chị Tâm Tâm, em xin lỗi vì làm phiền chị quá...

- Đừng nói như thế, em không có lỗi gì cả, em bị gạt mà, chị không có ở đó để bảo vệ em, chị mới xin lỗi chứ- Băng Tâm vừa nói vừa mỉm cười.

- Chị hai.....

- Ngoan! Đừng nói nữa!

- Dạ! A! Mà sao chị biết cười ngựa hay dạ? Siêu thiệt!!!

Hạ Như nhớ lại lúc mình còn ở bữa tiệc. Băng Tâm leo lên con ngựa phóng đi trông thật oách.

- Thôi, đừng quan tâm, mau ngủ đi!

- Nhưng...|- Em không ngủ chị hai cốc đầu bi giờ

- Chị hai xấu xa. Lúc nào cũng bắt nạt Như Như. Xí!!!!!!- Hạ Như quay người sang một bên cười thầm rồi nhanh chóng rơi vào giấc ngủ.

Băng Tâm khẽ thở dài. Vuốt tóc đưa em gái mình, rơi vào dòng suy nghĩ:

- Như Như, chị sợ chị sẽ không bảo vệ em được, đến bản thân chị còn không thể tự bảo vệ.- Cô quay sang cửa sổ- Mẹ ơi! Con sợ con sẽ không bảo vệ Hạ Như được...

Sáng hôm sau...

Cô rời khỏi nhà để đi xuống chợ mua chút thức ăn.

Không hiểu sao trời sai ma khiến thế nào khiến cô ngã té. Bỗng dưng cô ngã vào một người con trai! Thế là cả cô và người đó ngã phịch xuống. MỠI CHẠM MỠI!!!! Ôi không! Nụ hôn đầu đời của cô đã tên lạ mặt này cướp đi rồi!!! Cô đứng phắt dậy, tát vào người đó:

- Biến thái hả!!!!!!

Chàng ta đứng phắt dậy, cãi lại:

- Nè! Cô ăn nói cẩn thận chút! Tự cô ngã vào tôi! Còn hôn tôi! Còn nói tôi biến thái! Vừa phải thôi!(t/g: Tiến Phong đẩy^_^)

- Quá đáng!

- Cô tên gì?

- Lục Băng Tâm! Nói xong rồi! Tôi đi đây!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chạy Trốn

Sáng sớm tại nhà của "Diệp Lục Từ" Mùi bánh thơm ngào ngạt tỏa ra ngoài, Băng Tâm vừa làm xong một chiếc bánh kem thật ngon lành. Sáng nay Hạ Như mang ít trái cây sang cho bác Thảo đến trưa mới về nên cô tranh thủ làm bánh. Chứ có con bé làm sao mà dám làm, nó chén hết thì sao^_^

"Cốc cốc"

Nghĩ bụng là Hạ Như, nhưng sao con bé về sớm thế! Từ nhà đến chỗ của bác Thảo ít nhất cũng mất 1 tiếng, với lại với cái tính của nó thì còn phải nói chuyện rất lâu với bác Thảo. Còn bị giờ chưa đến 1 tiếng nữa!

Mở cửa ra, cô vội hét lên:

- TRỜI ƠI! LẠI LÀ ANH À! ANH LÀ AI MÀ THÍCH ÁM TÔI THẾ!!!!

- Vần... vắn nhỏ volume giùm. Tôi thích thì đến chơi thôi! Làm cái gì mà ghê vậy! À, mà cô nấu gì mà thơm thế???

Không đợi câu trả lời của Băng Tâm, Tiến Phong chạy vụt vào nhà

- Anh...

Băng Tâm á khẩu không nói nên lời khi Tiến Phong đã chén gần nửa cái bánh, còn ghê hơn Hạ Như nữa

- Ngon thiệt! Cô làm hả?- Tiến Phong vừa liếm mép vừa hỏi

- Chứ còn ai nữa! À mà anh là ai vậy? Bữa trước đụng phải anh tôi đã không nói, hôm nay còn tro trên xông vào nhà tôi, còn ăn bánh của tôi nữa!!! Sao anh biết nhà tôi???

- Hồi nhiều quá! Tôi là Tiến Phong. Trần Tiến Phong, vậy được chưa!!!

- Sao anh biết nhà tôi??

- Tiệm bánh Sweet Bakery- Tiến Phong cười nhếch mép

- Bác tôi nói à?- Băng Tâm ngờ vực hỏi

- Ờ

Hôm qua....

Đạo này lúc nào đi qua tiệm bánh này cũng thấy Băng Tâm đứng phụ bán cả. Hôm nay không thấy, bèn tạt vào hỏi bác Thảo:

- Bác ơi, cho cháu hỏi cô Băng Tâm hay đứng bán ở đây đâu rồi ạ?

- Cậu là gì của con bé

- Cháu là bạn cô ấy! Bữa trước cô ấy để quên đồ ở nhà cháu nên cháu sang trả, khổ nỗi lại không biết nhà bạn ấy ở đâu, bác có biết không ạ?- Tiến Phong dùng khò nhục kể nói

Bác Thảo nghe thế cũng tạm tin, liền chỉ chỗ cho Tiến Phong..

Kết thúc hồi tưởng!!!

Băng Tâm nhào vào đánh anh tới tấp:

- Đồ trơ trẽn, anh nói thế bác tôi sẽ nghi ngờ tôi đấy

- Ái, đau! Làm thế mới biết nhà cô chứ^ _ ^ _ ^

Cùng lúc đó Hạ Như về nhà, người trầy trụa khắp nơi, Băng Tâm thấy liền hốt hoảng chạy lại, gấp gấp hỏi han, Tiến Phong cũng đi lại, hỏi:

- Em làm sao thế???

- Chị... Chúng ta phải chạy trốn thôi...

Nói xong, Hạ Như ngắt xiu...

- HẠ NHƯ'!!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Về Nhà Mới

- Cô đi soạn đồ đi, chúng ta phải đi thôi!!!- Hở??? Vậy là sao? Tôi không hiểu gì hết!!!!

- Đồ nhiều lắm! Tôi nói gì thì làm lẹ lên!

- Ờ, ờ

Sau khi thu dọn xong hành lý, Tiến Phong cõng Hạ Như trên lưng, còn Băng Tâm xách đồ đi. Tới chiếc xe hơi màu vàng của Tiến Phong, Băng Tâm há hốc mồm nhìn Tiến Phong:

- Sao? Sốc quá hả- Tiến Phong cảm thấy nực cười

- Anh giàu thế

- Lên xe lẹ đi

Đến căn nhà mới...

Quả thật căn nhà này rất rộng, có đến tận 4 phòng ngủ!!!

- Nhà ai vậy- Băng Tâm hỏi

- Nhà bà tôi

Nói xong Tiến Phong bế Hạ Như đến phòng của Hạ Như rồi quay sang nói với Băng Tâm

- Phiên cô chăm sóc con bé dùm

- Ừ, tôi biết rồi

- Xuống nhà tôi nói cái này

- Anh đợi tôi một chút

Sau đó Tiến Phong ngồi xuống bộ ghế dưới nhà.

1 tiếng sau...

- Một chút cô ta gì đâu mà lâu dữ vậy trời

Vừa dứt lời, Băng Tâm đi xuống với bộ váy liền thân màu trắng nhìn thật giống như một thiên thần khiến Tiến Phong thoáng đỏ mặt.

- Cô làm cái gì mà lâu vậy?

- Con gái mà! Làm gì thì kệ tôi chứ!!!Mà anh cho tôi xuống đây có việc gì vậy!!!

- Ngồi xuống tôi muốn nói với cô một số chuyện!

- Chuyện gì?

- Ở nhà này cô phải làm theo những luật của tôi!!

- Trần thiếu gia anh muốn tôi làm gì

- Thứ nhất! Cô, làm người dọn dẹp tất cả căn nhà này mỗi ngày.

Thứ hai! Cô là người nấu ăn cho ngôi nhà này mỗi ngày. Chăm nhờ và Hạ Như

Thứ ba! Chăm vào phòng tôi nhớ chưa???

- Trần thiếu gia, anh có cần gì nữa không- Băng Tâm đang cố gắng kiềm chế

- Khi nào nghĩ ra tôi sẽ nói

- Cái tên chết bầm- Băng Tâm thì thầm

- Thứ bốn: Chăm nói xấu tôi

Nếu vi phạm những điều trên...tôi sẽ....

- Anh định làm cái gì- Băng Tâm lườm anh

- Hôn cô- Tiến Phong cười đều

Băng Tâm tức giận nhảy vào người Tiến Phong đâm túi bụi, nhưng không may chiếc ghế sofa ngã xuống khiến cả hai người ngã xuống, h-ô-n nhau. Băng Tâm giật mình đứng dậy sau cái hôn chưa đầy 5s, đỏ hết cả mặt, quay lại nói:

- Coi như tôi hôn trước, sau này tôi phạm không cần hôn nữa- Nói xong Băng Tâm chạy vụt lên lầu, vừa đi vừa nói: Đồ đáng ghét! Anh nghĩ anh là ai vậy

Tiến Phong nhìn về phía Băng Tâm, rồi lại sờ môi mình, khẽ cười:

- Tiến Phong, mày làm sao thế, mày có Tuyết Trinh rồi mà

Góc trò chuyện

Nhà Băng Tâm ở miền quê nên t/g gọi là thị trấn nhé.

Chuyện này có p2 nữa^_^

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hồi Ức Xưa Cũ

Sáng sớm, Băng Tâm đã dậy từ rất sớm, sau khi dọn dẹp sơ qua phòng ngủ của mình, cô đi nấu đồ ăn sáng, vào trong bếp thì mới thấy bếp rộng thật, còn có lò sưởi, ghê thật. Cả lò sưởi toàn làm bằng đá cẩm thạch thật đẹp! Cô lấy bánh mì, trứng và thịt bò trong tủ lạnh ra, làm món beefsteak nhưng chợt nhớ ra gì đó, cô pha ngay một cốc cà phê đen nóng mang lên lầu, khẽ mở cửa, cô đặt cốc cà phê xuống, khẽ nói:- Mời thiếu gia dùng cà phê ạ...

- Băng Tâm!

- Há?

- Sau này đừng cung kính thế nữa, gọi là Tiểu Phong đi

- Tiểu Phong!?

- Ủ! Hồi nhỏ mẹ tôi hay gọi tôi như thế! À mà còn 1 chuyện nữa!

- Còn chuyện gì nữa thiếu... À Tiểu Phong- Băng Tâm ra về hiểu biết

- Sau này sáng nào sau bữa sáng cũng đem cho tôi một cái bánh nhỏ tự cô làm nhé!

- Ủ!!!

Sau đó Băng Tâm rời khỏi phòng làm các công việc còn lại trong nhà, tại cái tên Tiểu Phong chết bầm đó hại mình!!!!

Trong phòng Tiểu Phong...

Sờ lên bức ảnh của mình, trong bức ảnh là một người phụ nữ nhân hậu với mái tóc nâu đen buộc gọn sang 1 bên cùng với một cậu bé vô cùng dễ thương đang cười lém lỉnh.

- Mẹ, mẹ trên trời có khỏe không?

16 năm về trước...

- Con đàn bà khôn nạn!!! Tại sao Tiểu Phong không phải là con tôi!!!!

- Nó là con của.... , em...em

- Có lẽ Tiểu Trung cũng không là con tôi!!!!!!

- Tuy Phong không là con anh nhưng Trung cũng là con anh, hức hức

Tiểu Phong chỉ là một cậu bé 5 tuổi đứng ngoài nhìn vào, cậu sốc, ngã khụy xuống...

- BÀ CÚT RA NGOÀI, ĐEM THẰNG NHÓC ĐÓ ĐI!!!

Bà Trình cầm lặng, dọn đồ rồi đi ra ngoài, Tiểu Phong đuổi theo:

- MẸ!!! Mẹ không bỏ Tiểu Phong chứ???

- Chắc chắn rồi- Bà bế Tiểu Phong lên, đi ra ngoài

Tiểu Phong và bà Trình thuê tạm một phòng trọ, bà Trình dốc sức đi làm nuôi Tiểu Phong được 5 năm nữa, tiếc thay, đồ bệnh rồi ra đi, trước lúc lâm

chung, bà dặn dò Tiểu Phong:

- Tiểu Phong, con phải sống cho thật tốt, phải lấy một Người con gái tốt, mẹ trên trời nhất định sẽ dõi theo...Nhất định phải tìm lại Tiểu Trung... Vĩnh biệt...

Mấy người hàng xóm tốt bụng góp tiền làm tang cho bà, bà chủ liên đuổi Tiến Phong sau khi làm tang xong! Cậu may mắn được Hùng Mạnh nhận nuôi và làm đệ tử trung thành, nghe mấy người làm kẻ là Hùng Mạnh bỏ rơi hai đứa con gái ruột là Tiểu Băng và Tiểu Như

Kết thúc hồi tưởng!!!

- Tiểu Băng, Tiểu Như chẳng phải là Băng Tâm và Hạ Như sao? Rốt cuộc thân thế của họ ra sao chứ....

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Gặp Mặt

Dọn dẹp bữa sáng xong, Băng Tâm mang một chiếc bánh nhỏ đến trước mặt Tiến Phong:- Tiểu Phong, giữ lời hứa, tôi mang bánh tới cho anh!

Sau đó Băng Tâm quay đi và đi về bếp, đang đi thì đứng sững lại vì câu nói của "Tiểu Phong"

- Cảm ơn, Tiểu Băng

- Sao anh biết tên đó?

- Cô đâu cần biết- Tiến Phong trở lại với vẻ lạnh lùng như xưa

Nói chuyện với cái tên này chắc điên mất, Băng Tâm quay về phòng Hạ Như, bước vào nói:

- Hạ Như, ra chợ mua bột mì cho chị, nhà hết rồi

- Vâng!!!

Vừa quay về thì Hạ Như đụng trúng một người, giỏ đồ rớt xuống khiến đồ văng ra, người con trai đó quay lại, nói:

- Thành thật xin lỗi, để tôi nhặt giúp cô!

- A! Anh có phải là người giúp tôi đỡ mấy cái đánh của mấy tên du côn kia không?

- Ờ..ừ

- Oa! Cảm ơn anh nhiều nha- Hạ Như nở một nụ cười thật tươi khiến Tiến Trung thoáng lay động vì điều đó.-À, mà anh tên gì vậy?

Sự cười mở của Hạ Như khiến Tiến Trung cảm thấy ngạc nhiên

- Tiến Trung!

- Tên anh na ná tên của cái anh ở nhà tôi!

- Thế hả? Anh cô tên gì?- Tiến Trung tò mò

- Tiểu Phong!

Câu nói đó khiến Tiến Trung thoáng xúc động.

- A! Quên mất! Tôi phải về đưa bột mì rồi! Bye!!!

- A! Khoan!

- Há?

- Ngày mai chúng ta gặp lại nhau ở đây nha
- Ủ!!
- Thôi! Tôi đi đây!

Sau đó Hạ Như chạy vút về nhà. Băng Tâm đang lau nhà, Tiến Phong đang ở trong phòng làm việc. Thấy Hạ Như, Băng Tâm hỏi:

- Như Như, em đi đâu mà lâu quá vậy

Cùng lúc đó, Tiến Phong từ trong phòng bước ra, Hạ Như liền nói:

- Đáng lẽ em về sớm hơn rồi Nhưng tại vì em đụng một người, anh ta là Tiến Trung! Em với anh ta nói chuyện với nhau vui lắm!

Tiến Phong nghe vậy hoảng hồn, vội chạy đến chỗ Hạ Như cầm lấy vai của Hạ Như, lắc lắc rồi nói:

- Tiến Trung!? Cô rốt cuộc là thấy nó ở đâu!?

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tiến Trung! Rốt Cuộc Thân Thế Anh Ra Sao Chứ?

- Á, đau em- Hạ Như kêu ré lên- Anh làm gì em tôi thế hả? Tránh ra!!!- Băng Tâm đẩy Tiến Phong ra chỗ khác
- Anh làm sao thế hả? Cái cậu Tiến Trung đó rốt cuộc là có quan hệ gì với anh thế hả????
- À...Úm Xin lỗi các cô không cần biết đâu!!!- Nói xong Tiến Phong lập tức quay về phòng, đóng sầm cửa lại.
- Cậu ta bị cái gì thế nhỉ?- Băng Tâm lắc đầu ngán ngẩm- À đúng rồi! Vào phòng chị chị bảo cái này!

Trong phòng Băng Tâm...

- Như Như, mau nói cho chị biết, hôm em bị đánh, rốt cuộc là có chuyện gì đang xảy ra???
- Ừm...

.....

- La La Là Lá La- Hạ Như vừa hát rất vui vẻ thì...
- Mà là Hạ Như à?- Một tên mặt mày bặm trợn 1 hỏi
- Phải thì sao mà không phải thì sao?- Hạ Như vênh mặt lên
- Á à, con này lão!- Dứt lời tên mặt mày bặm trợn 2 tát một cú trời giáng vào khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Như
- Mấy người là ai mà đánh tôi(Tổng cộng xung quanh Hạ Như có tới 5 tên)
- Mà y tưởng mày ngon hả? Mau rút khỏi nơi đi để cho ngài Hùng Mạnh không tức giận!!!!(Tên Bặm Trợn là TBT nha!)-TBT3 tức tối nói

Sau đó, tụi kia xông vào đánh Hạ Như túi bụi, bỗng có một chàng trai xông vào đỡ dùm cô:

- Mau chạy đi! Có tôi rồi!
- Ồ...
- Mau lên!
- Tôi...Tôi biết rồi

Kết thúc hồi tưởng!

- Không lẽ đó chính là cậu Tiên Trung đó ư?

- Dạ!

Góc trò chuyện

Trước đây không có thời gian nên Pumi đăng không đều đặn nên bi giờ Pumi đăng mỗi ngày từ 1-3 chương nha! Thân Ái Chào Tạm Biệt!!!!

---Pumi Haruna---

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Lời Nói Dối

Băng Tâm đang hì hục lau nhà còn Tiên Phong đang ngồi chễm chệ trên cái sôpha mềm mại màu đỏ coi tivi. Nhìn ngứa mắt quá, Băng Tâm vội cầu nhau- Ê! Thấy toi lau muốn chết luôn mà còn nằm ườn ra đó!- Không kiềm chế được bản thân Băng Tâm ném luôn cái giẻ lau nhà vào mặt Tiên Phong(vãi~).

Tiên Phong vội ngồi chồm dậy, nghiêng răng ken két:

- Băng Tâm!!!! Làm cái trò gì đấy!!!

Băng Tâm vừa chạy ra vườn vừa nói:

- Lêu lêu! Bắt toi đi, "giẻ lau"

- Băng Tâm!!!

Cả hai rượt đuổi rất vui trong khu vườn rộng lớn đó. Sau khi đã thấm mệt(mình TP thôi chứ Băng Tâm còn sung lắm)

- Phù! Lau ngày hông chạy mệt thật(hồi đó gần Hùng Mạnh còn chạy nhiều, giờ lãnh cái nhiệm vụ này, ru rú trong phòng mãi thì làm sao mà chạy(í nói quần cái co Băng Tâm này đấy)

- Sao? Mệt rồi hả? Mới chạy tí đã mệt ! Tại thấy anh ít vận động nên toi mới dụ anh ra đây nè, mình ra xích đu nghỉ chút ha!

- Ồ! Nhờ Phước của co không!

Ngồi trên chiếc xích đu trắng phau, Băng Tâm rút vội khăn tay của mình lau đi những giọt mồ hôi lấm tấm trên gương mặt điển trai của Tiên Phong.

Băng Tâm hỏi Tiên Phong:

- Ê! Rốt cuộc là anh có thân thể ra sao? Sao lại biết tới chúng tôi!

- Tôi từng là một người hầu nhỏ trong công ty của Hùng Mạnh, tôi nghe nói đó là cha cô! Hôm trước nghe rằng ba cô sẽ có ý định ám sát co và em gái co. Đó cũng là hôm tôi nghỉ việc. Tại lo cho co nên mới làm vậy thôi!(Nói dối trắng trợn-_-)

- Tốt quá ha! Lo mà bắt toi lau nhà, nấu ăn, làm tùm lùm đủ thứ. Biết toi cực lắm hông? Cái đồ...- Chưa kịp nói hết câu, một nụ hôn cắt cánh từ môi Tiên Phong hạ cánh ngay đôi môi anh đào của cô. Co tròn tròn mắt rồi cô đẩy anh ra. Tiên Phong sau khi hôn đã đòi xong thì phán cho câu:

- Tôi lớn hơn co tới 2 tuổi, sau này gọi anh xưng em đó! Tôi vào nhà đây

Góc trò chuyện

Vừa qua mình thấy truyện của mình được đăng trên truyendich. Mình cảm ơn bạn nào đã đăng truyện mình để cho người cùng đọc. Mọi ý kiến mong các bạn bình luận phía dưới. Liên hệ với mình qua tin nhắn FB là nick Võ Ngọc Tường Vy(hình mình mặc áo caro màu đỏ đeo mắt kính) hoặc số điện thoại 0936385371. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện của mình! Mình định là sau khi hoàn thành truyện này sẽ cho ra truyện mới: Hướng Dương Mang Màu Mưa

---Pumi Haruna---

-- Võ Ngọc Tường Vy--

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Bị Bắt Cóc

Hôm nay Hạ Như đi chợ liền gặp Tiến Trung, hai người này như hợp với nhau lắm í hay sao, mà cách nói chuyện hợp lắm, vì thế nên rất thân với nhau, thậm chí Tiến Trung còn chỉ nhà mình cho cô nàng Hạ Như này nữa.....

- Ê! Tôi thèm ăn bánh đi ra ngoài mua cho tôi đi! - Tiến Phong vừa đọc báo vừa nói
- Nhưng tôi có biết đường đâu mà đi- Băng Tâm cầu nhàu(cũng phải, ở nhà suốt có biết đường đâu mà đi)
- Tôi nói thì cứ đi đi
- Đã bảo không đi mà
- Không đi tôi hôn à!- Tiến Phong cười đều

BỘP!

Nguyên cái ghế lau bay thẳng tới khuôn mặt điển trai ấy một lần nữa!

RẦM!

Két(tiếng mở cửa)

- Đồ biến thái!

RẦM!!!

Tiến Phong bó tay với cái tính cách này! Không phải là Tiến Phong không biết Băng Tâm làm bánh được mà là muốn hành hạ cô nàng này chút thôi.

Tiến Phong rút điện thoại ra, bấm số rồi gọi:

- Louis, theo dõi "Angel" cho tôi!
- Vâng! Thưa anh Jonhny, phiền anh gửi tạ độ qua cho em ạ!
- Ừm!

.....

Băng Tâm đang tìm đường giữa cái thành phố bụi chà bá này, trời còn đổ mưa nữa chứ! Thật xui hết biết! Chỉ tại cái tên Tiến Phong chết bầm đó thôi! Cô đành phải tìm chỗ trú mưa!

Ở phía xa có hai tên con trai lạ mặt đang nhìn cô chăm chăm(Ko phải biến thái đâu -_-)

- Kou! Hình như đó là Angel đúng không!
- Em cũng có cảm giác giống giống, như trông bức ảnh hôm trước ngài Geogre cho chúng ta xem đó anh Ken!
- Vậy thì hành động thôi!- Ken nhếch mép.

(Chú thích: Kou, Ken là hai anh em trong tổ chức Black Moon của Hùng Mạnh, vị trí thì chỉ thấp hơn Jonhny Tiến Phong có một cấp nên đâm ra rất ghen tị, nhưng thật chỉ có Ken ghen tị con Kou thì bình thường)

Băng Tâm đang đứng chờ cho tạnh mưa thì từ đâu một ai đó chụp thuốc mê cô khiến cô rơi vào một giấc ngủ.

.....

1h,2h,3h lặng lẽ trôi qua.....(7h tối)

- Cái con bé ngốc này, rốt cuộc là đi đâu mà lâu quá vậy!- Tiến Phong sốt ruột

Chợt điện thoại của Tiến Phong reo chuông lên. Tiến Phong vội chụp điện thoại:

- Louis, Thông báo tình hình!

- Anh Jonnhy! Angel Bị bắt rồi! Là do anh em Kou, Ken gây ra! Minh em không đủ sức, cần anh cơ!

- Anh biết rồi! Anh ra ngay!

- Anh ra đâu cơ!- Hạ Như từ đâu xuất hiện

- Em đi đâu mà giờ này mới về hả Tiểu Như- Tiến Phong hỏi

- Em qua nhà một người bạn(Tiến Trung đó!), mà chị Băng Tâm đâu ạ?

- Chị ấy.....bị bắt rồi!

- Ế!!!

.....

ÀO!!!

Nguyên một thùng nước được xối thẳng vào mặt Băng Tâm!!!(T/g: Dã man chứ lị|Tiến Phong: Còn hôk viết tiếp đi còn bình luận|T/g: Biết rồi!)

- Dậy chưa? Angel? (Ken)

- Hừm? Ai là Angel chứ! (Băng Tâm)

(Băng Tâm đang bị trói chặt tay chân trong một nhà kho lớn bít bùng không có lối thoát)

- Là cô chứ ai! (Kou)

- Mấy người là ai, thả tôi ra!!!

- Là ai cô không cần biết, chuẩn bị về trời với mẹ cô đi! (Ken)

- THẢ TÔI RA!!!

- Cô ngốc vừa thôi chứ! Bắt cô cho đã rồi thả à? Ngồi im đấy và cảm mồm đi(Kou)

Nói rồi 2 người bỏ đi và khoá cửa nhà kho lại và.....

Băng Tâm ngơ ngậy được và cuối cùng cũng gỡ được dây trói chân ra. Cô đứng dậy chạy về phía cửa nhưng cửa khoá rồi.

Khịt khịt

- Lừa!?

Một đám cháy rừng rực ngay phía sau Băng Tâm. CHÁY NHÀ KHO!!!!!!!- Thả tôi ra, thả tôi ra, tôi cầu xin các người hãy thả tôi ra

Khói một lúc một nhiều khiến Băng Tâm ho sặc sụa

- Khụ khụ....khụ khụ.

Nhìn lên tường nhà có một lỗ thông gió, Băng Tâm liền leo lên cái tủ gần đấy nhưng trượt chân khiến cô ngã xuống, túm lên chân, lại rớt từ trên cao xuống khiến cô đập đầu vào tường rất mạnh- bất tỉnh

.....

Tiến Phong, Louis và Hạ Như đã tới nơi....

Kou và Ken thấy liền đi tới.

- Jonhny lừng danh đấy à, tôi xử xong Angel rồi đó, chắc giờ co ta đang ngạt khói sắp chết rồi!(Ken)
- Angel đâu? Ngươi đã làm gì cô ấy?
- Thì xử xong dùm ngươi rồi, muốn gì?- Kou tỏ vẻ thần nhiên
- Chuyện này ngài Geogre đích thân giao cho ta, không phạm đến hai ngươi!
- Không lẽ ngươi thích con nhỏ Angel đó rồi- Ken nhếch mép
- Ngươi không có chứng cứ thì đừng nói
- Ồ! Hoá ra ngài Jonhny đây cũng có lúc "bánh bèo" thế à, hahaha(Kou)

BỐP

Một cú đấm được hạ xuống ngay mặt Kou khiến Kou bất tỉnh. Hạ Như đứng đó này giờ không hiểu chuyện nhưng thấy có đám khói trước chỗ mình liền la lên:

- Anh Phong, mau lên, đằng kia có đám cháy kia, có lẽ chị Băng Tâm ở đó

Nghe theo lời Hạ Như Tiến Phong liền chạy tới chỗ có đám cháy.

.....

- BĂNG TÂM!!!

Thấy Băng Tâm nằm bất động trên sàn, Tiến Phong vội chạy lại bế cô lên và thoát khỏi đám cháy rừng rực đó. Ra đó đến nơi, Tiến Phong nhìn thấy Băng Tâm đang bầu vạt áo của mình, mấp máy môi nhưng mắt vẫn nhắm nghiền:

- Tiến Phong....cứu tôi với- Sau đó Băng Tâm hoàn toàn bất tỉnh, không nói gì nữa. Tiến Phong vội gọi Louis:
- Louis, mau! Tôi đang ra. Chuẩn bị xe hơi, chúng ta phải tới bệnh viện

.....

Sau khi Tiến Phong chạy đi thì chỉ còn mình Hạ Như và Ken.

- Xem ra chỉ còn cô và tôi, tôi là Hải Nhật, chào cô- Ken chìa tay ra
- Sao tôi lại phải bắt tay anh
- Thú vị đấy!- Ken nghĩ thầm
- Tại sao anh lại bắt chị tôi?
- Chị? Chị cô là Angel, không lẽ cô là Anne?
- Tôi rất cuộc vẫn không hiểu gì hết, cái gì mà Angel rồi đến Anne, tôi chẳng hiểu gì hết
- Tôi bắt chị cô tại vì tôi ghen tị với Tiến Phong thôi
- Ghen tị!?
- Phải! Cái gì hấn cũng có, còn tôi thì Ko nên Tôi quyết trả thù hấn

Hạ Như nhìn thấy tia giận dữ trong mắt Ken, khẽ cất giọng:

- Tôi nghĩ nếu anh ghen tị với Tiến Phong thì anh nên phấn đấu để hơn chứ không nên trả thù Tiến Phong, vì như vậy anh cũng không khá lên đâu, đó là ý kiến của tôi, còn anh vẫn muốn theo ý kiến của anh thì tôi không nói nữa, tạm biệt

Dứt lời Hạ Như chạy vút ra chỗ Louis thì thấy Tiến Phong, vội giục:

- Nhanh lên mọi người, em sợ chị ấy không chịu nổi!

Chiếc xe hơi vút đi bỏ lại một Kou bất tỉnh, một Ken đang tương tư ai đó....

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Anh Thích Em Mất Rồi!

Tại bệnh viện.....Bác sĩ từ trong phòng cấp cứu bước ra, thần sắc cũng không mấy là tốt, vừa thấy bác sĩ, Tiến Phong liền lao vọt tới hỏi tới tấp:

- Bác sĩ! Băng Tâm sao rồi! Cô ấy sao rồi!

- Đừng quá lo, cậu bạn trẻ! Cô ấy bị khối tràn vào phổi cũng không quá nhiều nhưng cần nghỉ ngơi tĩnh dưỡng. Vết thương trên đầu sẽ khiến cô ấy bất tỉnh một lát, còn vết thương ở chân, tuy không nghiêm trọng nhưng không được đi lại quá nhiều sẽ ảnh hưởng xấu. Bây giờ nhà ta có thể vào thăm.

Hạ Như, Louis và Tiến Phong vào phòng bệnh thấy Băng Tâm đang ngủ say. Người mặc đồ bệnh viện và đang được truyền nước biển.

- Hạ Như, em mệt rồi nên về nhà đi, sáng mai hãy nấu chút cháo đem sang đây. Còn Louis, về nghỉ đi. Tôi sẽ ở đây chăm sóc cho Tiểu Băng.

- Dạ(Hạ Như+ Louis)

(T/g: Lưu ý Pumi sẽ ko gắn ghép Hạ Như và Louis đâu nhé)

Sáng hôm sau.....

Hạ Như đang tung tăng cầm bịch cháo thì gặp Tiến Trung. Tiến Trung hỏi:

- Nhóc hôm nay vào bệnh viện chi vậy?

- Em vào thăm chị hai, chị ấy bị bệnh ạ

- Còn anh đến đây khám bệnh, nhưng giờ về nhà cũng chẳng làm gì....Minh đi đâu chơi đi!

- OK! Nhưng đợi chút em đưa bịch cháo cho anh em đã!

- Anh em tên gì dzợ?

- Trần Tiến Phong!

Tiến Trung thoáng sốc khi nghe đến cái tên này. Anh trai mình ư?

- Nè! Anh bị sao thế?

- Ko có gì! Nhóc đi lạ đi anh chờ! À còn nữa! Có thể xin số dt của Tiến Phong, anh cần gặp anh ấy có chút chuyện

- Dạ

Sau khi đưa bịch cháo cho Tiến Phong xong, Tiến Trung chở Hạ Như đi công viên giải trí

.....

Tiến Phong nhìn thấy Băng Tâm đang ngủ trông thật dễ thương. Cúi sát tại tai Băng Tâm, Phong khẽ nói:

- Anh thích em mất rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 16: Công Viên Giải Trí

Công viên giải trí Sweet Cloudy hôm nay thật đông vui, nhộn nhịp vì có lẽ hôm nay là Tết Thiếu Nhi nên phụ huynh nào cũng đưa con mình đi chơi cả. Vừa đến nơi, Hạ Như đã chạy vào rồi, Tiến Trung bỏ tay đi sau. Hạ Như phải nói là choáng ngợp trước khung cảnh này, liền lùi lại mấy bước, Tiến Trung thấy ngộ liền hỏi:- Sao thế! Ban đầu hăng lắm mà!

- Em là gái quê chính gốc đó! Nào giờ có đi ba cái này đâu nên....không quen

Tiến Trung phì cười trước lời khai của Hạ Như. Hạ Như hơi bực bội liền gờm Tiến Trung:

- Tên kia! Có ý đồ gì hả

- Anh đâu có ý gì đâu. Đi theo anh nào!- Tiến Trung cầm lấy tay và kéo Hạ Như đi. Hạ Như hơi ngại vì đây là lần đầu cô được con trai nắm tay. Hầu hết những cô gái đều chú ý tới hai người, có ánh mắt thì ngưỡng mộ có ánh mắt thì ghen tị.

Hai người chơi chán che rồi mới ngồi nghỉ, Hạ Như kêu Tiến Trung ngồi nghỉ để mua nước.

10' sau.....

- Em bị cái gì vậy- Tiến Trung hỏi hoảng

- Nãy có người xô em té...

Trên đầu Hạ Như bị một vết bầm. Tiến Trung vội rút khăn tay mình ra đưa cho Hạ Như. Bỗng một đám người chạy qua trúng người Hạ Như khiến cô ngã vào Tiến Trung. "mì" một cái, Hạ Như giật mình đứng dậy, nói:

- Em nhớ ra rồi, em phải về nhà ngay

- Hạ Như!

- Em tự về được!

Tiến Trung kéo tay Hạ Như lại và trao cho cô thêm một nụ hôn nữa. Mặt Hạ Như nóng bừng và đỏ gất lên. Tiến Trung buồn cười với vẻ mặt của Hạ Như.

Tiến Trung chờ Hạ Như về tới nhà, Hạ Như cảm ơn qua loa rồi vào nhà. Tiến Trung nhìn bóng dáng Hạ Như khuất dần, mỉm cười:

- Cuộc vui mới bắt đầu thôi!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ôsin!!!

Hôm nay là ngày xuất viện, Hạ Như và Tiến Phong đến bệnh viện để giúp Băng Tâm..

- Cẩn thận chút- Hạ Như đỡ Băng Tâm xuống giường- Chị không sao mà!- Băng Tâm xua xua tay.

- Cái chân như thế mà bảo không sao à- Tiến Phong nói

- Kệ tôi!(Băng Tâm)

- Kệ sao mà được- Tiến Phong bế phốc Băng Tâm- Tôi không sao thiệt mà! Buồng tôi xuống

Tiến Phong không nói gì nữa mặc cho Băng Tâm gầy gầy liền hỏi. Hạ Như xách đồ đi theo lắc đầu ngán ngẩm:

- Đây là bệnh viện mà! Hai cái người này đúng thiệt là....

"Quảng" Băng Tâm vào xe xong, Hạ Như cất đồ rồi cũng lên xe. Tiến Phong cho nổ máy xe. Chiếc xe lao vun vút trên đường nhanh ơi là nhanh khiến Băng Tâm và Hạ Như thót tim, Băng Tâm thấy thế liền gắt lên:

- Cái anh kia! Đi đường kiểu gì thế! Tính giết người hả?
- Phải đó anh Phong! Anh đi chậm lại thôi!- Hạ Như hòa theo
- Sao cũng được, dù gì cũng tới nhà rồi mà

Chiếc xe chậm rãi dừng lại, Băng Tâm bước xuống, Tiến Phong vội chạy lại đỡ, BT nắm tay TP ra, quát:

- Nè! Bỏ ra đi! Tôi tự đi được!
- Chị hai à! Bác sĩ nói....- Hạ Như lo lắng
- Em đừng nói nữa! Chị chưa có quê!

Băng Tâm đi cà nhấc vào nhà, ngồi phịch xuống ghế sôphá. Thấy Băng Tâm như vậy, Tiến Phong nhấc nhò:

- Đừng có đi lại nhiều! Cũng đừng làm việc nữa, không thì cô quê thiệt đó!- Tiến Phong cố tình lên mặt dạy đời

Băng Tâm nhìn thấy được vẻ mặt đó, thầm nghĩ:

- Đùa à! Băng Tâm này không dễ bị bắt nạt đâu!

Thấy Băng Tâm cứ im im, Tiến Phong cứ ngỡ là Băng Tâm bị cứng họng rồi nên mới im lặng như thế. Nhưng suy nghĩ lập tức bị dập tắt không thương tiếc bởi một câu nói của Băng Tâm:

- Ồ! Cảm ơn sự lo lắng của Trần thiếu gia dành cho tôi! Anh nói phải, chân tôi đang bị thương, đâu có làm việc nhà được, tôi thì không nỡ hành hạ em gái đâu, vậy mong thiếu gia làm dùm!

Băng Tâm tuân một trần khiến Tiến Phong đơ luôn, nhìn bộ dạng của Tiến Phong, Hạ Như thật sự rất buồn cười nhưng cố bịt miệng mình lại.

- Hạ Như! Em về phòng trước đi! Để cho anh ấy dễ dàng LÀM VIỆC!- Băng Tâm nhấn mạnh từ Làm Việc cho ai kia nghe thấy đồng thời nháy mắt một cái với Hạ Như. Hạ Như thấy được liền lễ phép nói:

- Vậy em không làm phiền nữa. Em lên lầu đây!

Thực ra ý nghĩ trong cái nháy mắt đó Hạ Như hoàn toàn hiểu được, đó là:

- Em đi đi! Chị phải hành hạ anh ta một lát mới được!

Sau khi Hạ Như đi, Tiến Phong liếc Băng Tâm một cái rõ dài! Băng Tâm cũng đâu chịu thua, liếc xéo Tiến Phong một cái:

- Làm đê! Nhìn gì?
- Làm gì mới được?
- Lau nhà!
- Để tôi đi lấy cây lau nhà...
- Không được lau bằng cây lau nhà, lau bằng giẻ cho tôi!
- Tại sao?
- Tôi thích!

Tiến Phong đành miễn cưỡng đi lấy giẻ lau nhà.

- Có gì đâu! Chỉ là lau nhà thôi mà- Tiến Phong tự trấn an mình nhưng không may những lời nói đó đã lọt vào tai Băng Tâm
- Không có đâu! Anh còn phải rửa bát, tưới cây, nấu ăn nữa
- Hà?!!!!!!

Thế là Băng Tâm nằm thoải mái trên ghế sôphá còn Tiến Phong thì phải cật lực làm việc. Vậy mà Băng Tâm còn kêu Tiến Phong lấy đồ ăn cho mình rồi còn làm tùm lum việc. Xem ra hôm nay Tiến Phong phải làm ôsin cho Băng Tâm rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Anh Em Hội Tụ

Hạ Như đang bấm điện thoại thì nhận được một tin nhắn:

Anh Trung: Nè, nhóc cho anh số điện thoại của anh Tiến Phong đi!

Hạ Như liền ấn trả.

Nhóc Như: Hậu tạ?

Anh Trung: Một châu kem

Nhóc Như: Điều kiện được chấp thuận, đợi tí em gửi qua!

Nhóc Như: Nè! 093xxxxxxx

Anh Trung: Thanks!

Nhóc Như: Nhớ giữ lời nha!

Anh Trung: OK!

Tắt điện thoại đi, Hạ Như đang mỉm cười thì nghe tiếng phun thức ăn và tiếng cãi vã rõ to nhưng cô không xuống đâu vì nếu xuống sẽ phá hỏng chuyện riêng tư của hai người kia mất ^^

Thời điểm mà Hạ Như nhắn tin với Tiến Trung là 20', vậy hãy cùng T/g quay về 20' trước nhé ^ _ ^

.....

Sau khi đánh thức Băng Tâm vì trong lúc anh làm việc thì cô đã ngủ say rồi thì Tiến Phong mới vào bếp chuẩn bị.

- Mình ngủ lâu quá- Băng Tâm vươn vai
- Vào ăn đi này- Tiến Phong gọi vọng vào

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tìm Lại Được Nhau

Tiến Phong ra chỗ hẹn thì thấy có một người đã đứng sẵn ở đó. Tiến Phong tiến lại gần và nhếch mép:

- Gì đây? Là ai vậy?

Tiến Trung quay lại và cũng nhếch mép cười:

- Tiểu Trung!

Tiến Phong hơi bàng hoàng nhưng cũng lấy lại bình tĩnh và hỏi:

- Chứng minh!

- Anh khác xưa quá nhể! Được rồi! Chứng minh thì chứng minh!- Đoạn Tiến Trung rút trong túi ra một con vịt gỗ.

Tiến Phong thật sự rất bất ngờ, đây là món quà mà Tiến Phong dành Tiến Trung vào sinh nhật 4 tuổi và cũng là thứ cuối cùng Lưu giữ kỉ niệm của Tiến Phong và Tiến Trung hồi còn nhỏ.(2 anh em kém nhau có 1 tuổi à!).

- Cuối cùng cũng tìm lại được em rồi!

Thế là hai người lao vào ôm nhau một cách thắm thiết.

2h sau....

2 người vừa đi vừa nói chuyện rất vui vẻ. Tiến Trung cũng đã biết việc Tiến Phong gia nhập Black Moon, nhưng anh thật sự không muốn Hạ Như bị thương, Tiến Phong đành nói Rằng nếu không hoàn thành sẽ bị trục xuất khỏi BM, và tất nhiên đó là điều anh không muốn!

Hai người tạm biệt nhau và về nhà mỗi người. Về đến nhà, Tiến Phong bắt gặp Băng Tâm đang ngồi trên...nóc nhà để ngắm sao!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ngắm Sao

Băng Tâm đang ngồi trên nóc nhà để ngắm những ngôi sao đang sáng lấp lánh trên bầu trời cao. Chợt thấy Tiến Phong trong chiếc gương mình mang theo, cô không quay lại mà nhìn lên trời nói một cách hờ hợt:

- Muốn rồi còn tới đây làm gì?

Tiến Phong ngồi xuống cạnh cô và nói:

- Tôi lên đây cũng phải có lí do à! Đây là nhà tôi mà!

Băng Tâm thoáng buồn khi nghe được câu trả lời...

Băng Tâm đứng phắt dậy và nói:

- Vậy tôi không làm phiền anh! Con người " quá đáng " này về phòng đây!

Băng Tâm vừa bước đi thì bị một cánh tay giữ lại, Tiến Phong cất lời:

- Đừng đi! Tôi có chuyện muốn nói với cô!

Băng Tâm quay lại và ngồi xuống bên cạnh Tiến Phong.

- Nghe này! Tôi biết cô còn giận tôi chuyện tối nay! Cho tôi xin lỗi mà!- Tiến Phong chấp tay và làm bộ mặt hối lỗi

- Ai nói tôi còn giận chứ!- Băng Tâm vẫn tiếp tục nhìn lên trời nói.

- Vậy là cô hết giận hả?- Tiến Phong hớn hờ

- Ủ! Mà nè, anh tìm được em trai rồi hả?

- Sao cô biết?

- Này tôi xuống đi dạo thì tình cờ thấy được thôi!

- Nè Băng Tâm, cô có thể kể chuyện gia đình cô được không?

- Gia đình tôi? Gia đình tôi thì có gì đâu mà đáng kể?- Băng Tâm thắc mắc

- Tôi muốn biết!- Tiến Phong trả lời một cách ngắn gọn súc tích

- Được, nếu anh muốn nghe tôi sẽ kể cho!

- Ừm!

- Mẹ tôi sinh ra hai chị em tôi là con gái nên ba vốn không ưa chị em tôi rồi. Khi tôi 6 tuổi còn Tiểu Như 4 tuổi thì trong 1 hôm mẹ tôi ngất xỉu, gia đình tôi đưa tôi bệnh viện thì mới biết mẹ bị ung thư máu mà giấu mọi người, do phát hiện quá muộn nên không chữa được nữa, thứ duy nhất mẹ để lại cho chúng tôi trước khi ra đi Vĩnh viễn là sợi dây chuyền của tôi và sợi dây chuyền của Tiểu Như- Vừa nói Băng Tâm vừa gỡ sợi dây chuyền lấp lánh lên- Không ngờ sau đó ba tôi lại đi theo một người đàn bà mang tên là Thủy Tuyết giàu có, tôi phải đi làm chạt vật mới nuôi sống bản thân và em gái cho đến tận bây giờ. Tôi kể rồi đó! Tôi lướt anh !

- Xem ra cô cũng đáng thương nhỉ, chuyện gia đình của tôi như vậy nè. Gia đình tôi vẫn sống bình thường cho đến khi ba tôi phát hiện là tôi không phải là con ruột của ba tôi, Tiến Trung mới là con ruột thực sự, tôi thực sự rất sốc, sau đó ba tôi đánh đập mẹ tôi rồi đuổi mẹ tôi và tôi ra khỏi nhà, mẹ tôi không độc ác, bà không bỏ lại tôi mà mang tôi theo. Đến năm tôi 10 tuổi thì mẹ mất, tôi được bà ngoại tìm thấy nuôi ở đây cho đến lớn thì may mắn được công ty của ba cô nhận làm nhân viên vệ sinh nhưng sau đó tôi nghỉ việc, tình cờ thấy cô và em gái đáng thương nên giúp đỡ thôi.

Thực ra câu chuyện của Tiến Phong chỉ đúng nửa đầu còn nửa sau sai bét!!!

- Mất mẹ từ nhỏ và cùng chung một mối hận cha nhưng có lẽ tôi khổ hơn cô nhỉ...

- Tại sao chứ?

- Vì ít nhất cô và em gái còn ở cạnh nhau, cùng lớn lên. Còn hai anh em bị thất lạc tới mười mấy năm mới tìm lại được nhau mà!

- Nhưng anh đâu phải tự kiếm tiền làm việc giống như tôi! Tôi khổ hơn!

- Tôi khổ hơn!| Tôi khổ hơn!

Hai người cứ " Tôi khổ hơn " hoài cho đến khi Tiến Phong chốt bằng một câu:

- Chúng ta khổ như nhau!(T/g chưa thấy ai mà muốn mình khổ hơn người ta hết!(@@))

- Nhờ tôi và Tiểu Như thì anh mới tìm được em trai chứ, khao tôi với Tiểu Như đi!

- Được, 2 ngày nữa đi! Nhưng cô phải GAXE với tôi!

- GAXE là gì?

- Là gọi anh xưng em đó

- Được!

Băng Tâm cười một cách vui vẻ, lâu lắm rồi cô mới cười như vậy. Băng Tâm dựa vào vai Tiến Phong một cách yên bình, nhìn ngắm lên bầu trời đầy sao một cách tuyệt đẹp.

Một đêm yên bình...

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Bữa Tiệc Vui Vẻ

Hôm nay là ngày mà Tiến Phong và Tiến Trung đãi Băng Tâm và Hạ Như một bữa ăn. Sau khi đã thay đồ và trang điểm, trông hai cô thật xinh đẹp.(Tác giả không biết miêu tả quần áo nha-_-).

Sau khi được Tiến Phong chở đến nhà hàng nổi tiếng trong thành phố, Hạ Như nhảy phóc xuống xe tỏ vẻ rất hào hứng! Hai người kia đi sau cũng phải lắc đầu bó tay!

Tiến Trung đến trước rồi. Hạ Như lúc đầu định ngồi cạnh Băng Tâm nhưng bị cái tên Tiến Trung đáng ghét đó kéo tay lại kêu mình ngồi cạnh. Hạ Như bực mình lắm nhưng phải nhịn thôi vì hôm nay là ngày vui của anh ta mà.

Nói chung là sơ đồ vậy nè:

TP BT

TT HN

Hai người kia gọi cả tá là món khiến cho hai chị em nhà họ Lục hơi bị sốc! Sau khi gọi món xong, Băng Tâm ngại ngần nói:

- Tụi mình có 4 người à, ăn có hết đâu mà gọi nhiều thế!
- Không ăn hết thì thôi bỏ lại chứ có gì đâu- Tiến Phong thần nhiên.
- Phí tiền lắm! Tiền chứ có phải giấy đâu!- Băng Tâm phản bác.
- Không ăn thì thôi!- Tiến Phong Bĩu môi
- Xí! Không thèm, tôi đi về!- Băng Tâm định đứng dậy thì bị Tiến Trung giữ lại, cậu van nài:
- Thôi tôi xin hai người, yêu nhau mà cứ cãi Nhau là thế nào?- Tiến Trung làm khuôn mặt đáng thương
- Ai nói tụi tui yêu nhau chứ? - Hai người kia đồng thanh!
- Ủ thì không yêu! Nói chung là hai người im dùm vì Hạ Như được chứ.- Tiến Trung tiếp tục van nài.
- Cậu bắt đầu để ý tới em gái tôi từ khi nào vậy?- Băng Tâm trêu chọc
- Chị hai đừng có chọc em nữa!!!- Hạ Như ngượng ngùng
- Thích người ta thì nói đại đi chứ, em trai!- Tiến Phong cười đùa với Tiến Trung
- Em đánh chết anh giờ!- Tiến Trung giờ cú đâm ra dọa nạt
- Ối ối anh sợ quá- Tiến Phong giả bộ

Thế là mọi người cười ồ lên, cùng lúc đó phục vụ mang đồ ăn lên cho mọi người.

Hạ Như tỏ ra rất vui mừng vì thức ăn là một phần cuộc sống của cô mà, thức ăn nhiều thế này mà không ăn hết thì phí lắm đó. May mắn một điều là Hạ Như thuộc loại ăn hoài cũng không mập

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bạn Mới

Tiến Phong không chần chừ nữa mà nhảy vào đánh mấy tên đó. Nhưng thực ra mới xử được 1 tên thì Băng Tâm xử nốt mấy tên còn lại này giờ rồi, Tiến Phong hơi bị choáng váng, nào giờ cứ tưởng cô thuộc loại yếu đuối, nhu mì ai dè cô thuộc loại không phải dạng vừa đâu!))). Hai người giúp cô gái kia thì cô gái kia lại nói:

- Ô! Tiến Phong, em nhớ anh quá!- Cô gái đó sà vào lòng Tiến Phong khiến Băng Tâm hơi bất ngờ

Tiến Phong đẩy nhẹ cô gái đó ra và nói:

- Cùng Lợi! Em làm gì ở đây vậy?
- Ô! Hai người quen Nhau à?
- Ủ! Đây là em họ anh tên Cùng Lợi!
- Em định đi lên thăm anh thì bị bọn này ngăn chặn, may là anh xuất hiện đó!
- À, ừm mình về đi!- Băng Tâm nói

Cùng Lợi nhanh nhẩu khoác tay Tiến Phong đi vui vẻ, để lại mình Băng Tâm đi có một mình đằng sau lủi thủi à!

Sau khi vào nhà , Hạ Như ra đón thì thấy sự có mặt của Cùng Lợi liền hỏi:

- Chị! Chị là ai vậy!

- Cùng Lợi! Rất vui được gặp em!- Cùng Lợi chìa tay ra

Hạ Như bắt tay Cùng Lợi sau đó bắt gặp Cùng Lợi quay mặt đi lấy khăn giấy lau lau tay cứ như thể việc bắt tay mình là bẩn lắm! Cô tức giận bỏ về phòng luôn!

Băng Tâm suốt cả chặng đường chẳng nói gì cũng bỏ về phòng luôn. Tiến Phong nhìn theo Băng Tâm cho đến khi bóng cô khuất dần...

Góc trò chuyện

Vừa rồi mình đăng hai chương là chương 21 và 22. Các bạn để ý kĩ sẽ thấy chương 21, mấy trang truyện khác đăng truyện mình bị thiếu nên các bạn muốn coi đầy đủ thì vào santruyen.com nhé!

--Pumi--

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Sinh Nhật

Hôm nay Băng Tâm vừa thức dậy thì Tiến Phong và Cùng Lợi đã ra khỏi nhà lâu rồi, còn con bé Hạ Như thì đi hẹn hò với Tiến Trung mất tiêu rồi. Từ ngày Cùng Lợi về đây, Tiến Phong không quan tâm cô nhiều nữa. Sau bữa ăn sáng, cô nhìn lên lịch thì mới để ý rằng hôm nay là sinh nhật của Tiến Phong, cô định sẽ đan một thứ tặng cho anh. Nói là làm, Băng Tâm chạy vụt về phòng để bắt đầu công vụ Đan len của mình.

.....

Vì là sinh nhật của đệ tử nên Hùng Mạnh kêu Tiến Phong về tổ chức tiện thể hỏi luôn việc kế hoạch ra sao...

Hùng Mạnh tổ chức một buổi tiệc linh đình để đãi những người trong tổ chức

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Liệu Anh Đã Hiểu Cho Em Chưa?

Hạ Như và Tiến Trung lập tức đưa Băng Tâm về nhà. Về tới nhà, Tiến Trung bảo Hạ Như bảo ở chỗ làm có công việc đột xuất nên phải về, thành ra chỉ còn Hạ Như chăm sóc cho Băng Tâm

Đầu tiên cô thay đồ ướt của Băng Tâm rồi lau sơ sau đó mặc lại cho Băng Tâm một bộ đồ mới sau đó đỡ cô vào giường ngủ, đắp một chiếc khăn lạnh vào trán cô, Hạ Như thấy tình hình không ổn phải ấn số gọi điện cho bác sĩ Hoàng, cũng là người chữa cho Băng Tâm sau khi cô bị bắt cóc ở lần trước.

Sau khi cuộc gọi kết thúc, Băng Tâm giật giật áo Hạ Như, cố nói:

- Nhất...định không...được...nói...c...ho...anh...Ph...ong

- Dạ dạ, em hứa!- Hạ Như gật gật

Sau đó Băng Tâm thiếp đi, Hạ Như cũng an tâm phần nào....

Chợt cô để ý thấy một gói quà nhỏ nhắn được gói rất gọn gàng, cô thấy một tấm thiệp trên đó thì mới nhận ra hôm nay là sinh nhật Tiến Phong vì cô từng

được Nghe Tiến Trung kể thế. Hạ Như định đem món quà tặng Tiến Phong thế Bằng Tâm

.....

- Cô ta làm gì mà lảm lảm lì lì trên lầu thế nhỉ?- Cùng Lợi thắc mắc

Cùng Lợi quay lại vào gian bếp, cùng lúc đó Hạ Như từ trên lầu bước xuống, đặt hộp quà xuống, bỗng có tiếng chuông, cô liền chạy ra mở cửa thì thấy bác sĩ đã tới, Hạ Như vội vã dẫn ông lên lầu. Cùng Lợi nghe tiếng động thì ra lại phong khách nhưng chẳng thấy ai mà chỉ thấy một hộp quà nhỏ đặt trên bàn, cô lại xem tấm thiệp trên đó thì thấy nó ghi:

"Tiểu Phong, Happy Birthday anh nhé! Sang tuổi mới phải bớt trêu chọc em nghe chưa! Em phải vất vả lắm mới Đan được chiếc khăn tay này, khi không có em bên anh, nó sẽ thay em giữ ấm anh! Chúc anh một sinh nhật vui vẻ..."

Cùng Lợi thấy nức cười, vo tròn tờ giấy và ném đi, cô xé hộp quà ra thì thấy một chiếc khăn tay bằng len màu xanh biển đậm pha xám có thêu rất nhỏ một dòng chữ mà nếu không để ý sẽ không nhìn thấy:

"BT&TP"

Cùng Lợi không để ý thấy dòng chữ đó! Cùng lúc đó, cánh cửa phòng Tiến Phong mở sọt ra, Tiến Phong cất giọng:

- Tuyệt...Cùng Lợi, em cầm gì trên tay thế?

- À! Quà cho anh đó mà!

- Đâu để anh xem nào!

Cầm chiếc khăn trên tay, Tiến Phong cũng thấy khá vui vì anh được lần đầu tiên Cùng Lợi tặng quà cho.

.....

- Bác sĩ? Chị con sao rồi ạ?

- Cô bé bị cảm lạnh, sốt 38,5 độ rồi, còn nữa, do ảnh hưởng vết thương cũ nên tuyệt đối phải nghỉ ngơi, cũng đừng lo vì nghỉ khoảng 2,3 ngày là khỏe thôi. Cần thận vì hiện giờ chị con đang rất yếu đấy!

- Dạ! Con cảm ơn bác ạ!

- Ta về đây!

Sau khi bác sĩ rời đi, Hạ Như định đi mua chút cháo cho Bằng Tâm ăn. Co cảm ví và rời khỏi nhà.

10 phút sau Hạ Như đi, Bằng Tâm thức dậy và rời khỏi phòng. Cô đi ngang phòng Tiến Phong và thấy cửa phòng vẫn mở, cô đứng len lén ở ngoài thì thấy Tiến Phong vẫn đang chăm chăm vào tờ giấy tờ trên bàn, cô thầm nghĩ mình nên pha gì đó cho Tiến Phong uống đã. Cô xuống nhà pha vội một cốc cà phê rồi mang lên cho Tiến Phong. Đến nơi thấy Tiến Phong đang đứng ngoài ban công hút thuốc nên không để ý đến cô.

Sau khi Bằng Tâm đi, Cùng Lợi đã trông thấy sự việc đó, ả nhếch mép:

- Để xem! Co còn lại gần Tiến Phong được nữa không?

Cùng Lợi bước vào nhẹ nhàng để Tiến Phong không nghe thấy. ả đẩy đổ cốc cà phê trên bàn khiến chúng đổ ra tờ giấy trên bàn lấm lem cà, ả thầm cười rồi bước ra ngoài. Tiến Phong bước vào thì thấy tờ giấy trên bàn ướt nhẹp cà phê thì vô cùng nổi giận, la toáng lên:

- TRỜI OI!

Nghe tiếng động, Cùng Lợi giả bộ chạy vô làm mặt quan tam hỏi:

- Anh sao vậy anh Phong?

- Cái này ai làm hả?

- Em không biết! Hình như là Bằng Tâm tai hồi này em thấy cô mang cốc cà phê vào đây đó!

- BẰNG TÂM!!!!

Nghe thấy Tên mình, Bằng Tâm bước vào thì thấy một Cùng Lợi đang ồm ồm đứng đó, một Tiến Phong đang hung tợn nhìn cô. Co bắt đầu cất giọng:

- Có chuyện gì vậy?

- Em làm gì vậy? Sao lại đổ cà phê vào giấy tờ của anh! Biết khó khăn lắm anh mới làm xong không vậy?
- Em...em đâu có làm!
- Cô còn chối! Làm thì nhận đi chứ- Cùng Lợi bừa môi
- Cho dù em có giận chuyện anh không tới khu rừng hoa anh đào hôm nay thì cũng đừng nên làm thế!
- Hồ li tinh!- Cùng Lợi dẫn đi tới Tiến Phong và Ôm eo anh
- Sao em không bao giờ hiểu cho anh vậy?
- Liệu anh đã hiểu cho em chưa?- Băng Tâm cảm thấy oan ức
- Em...Thôi đi! Đến nước này em còn nói như thế!
- LÀ EM LÀM! ĐƯỢC CHƯA!!!

Băng Tâm chạy vụt Ra ngoài, nước mắt từng giọt rớt xuống...

.....

30' trước

Hạ Như đang đi đến cửa hàng thì thấy Tiến Trung, cô đang vui vẻ đi tới thì thấy một cô gái nữa, Hạ Như bèn trốn sau một cây cao lớn. Cô gái đó tầm 19,20 tuổi, xinh đẹp, mặt phúng phính. Tóc búi cao, khoác tay Tiến Trung đi vào một cửa hàng shop áo cưới lớn. Cô quyết định theo dõi anh...

Cô đứng nép vào, thấy anh đang vận một bộ đồ chú rể nghiêm chỉnh, còn cô Gái kia diện một bộ váy cưới lấp lánh dài đến gót chân, ở dưới viền ren còn ở trên eo là một sợi dây trắng được buộc lại thành một cái nơ. Trong họ thật đẹp đôi...Nhưng cô không chịu nổi nữa xông thẳng vào tiệm váy cưới đó tát cái bốp vào mặt Tiến Trung rồi hét lên:

- ĐỒ XẤU XA! SAU NÀY ĐỪNG TÌM TÔI NỮA!

Nói xong Hạ Như bỏ chạy đi.

Cô gái lại gần và dựa vào Tiến Trung và bảo:

- Anne đúng là rắc rối mà!
- Được rồi Alice Hà Nghi. Cô diễn thế đủ rồi!
- Jack...

Tiến Trung bỏ đi để mình Hạ Nghi một mình bơ vơ.

Hạ Nghi là đệ tử của Tuyết Trinh.

(Vấn đề này thì mấy chap sau tác giả chỉ cho)

(Tên Tiếng Anh của mỗi người do Hùng Mạnh:

Băng Tâm: Angel

Hạ Như: Anne

Tiến Phong: Jonhny

Tiến Trung: Jack

Tuyết Trinh: Susan

Hùng Mạnh: Geogre

Thủy Tuyết: Mary

Hà Nghi: Alice

Hải Nhật & Hải Nam: Ken&Kou(coi lại tập 14)

Góc trò chuyện

Thực ra mình đang đi chơi nhưng vẫn đăng được nhưng sẽ lâu. Mong các bạn bỏ qua. Mình sẽ cố gắng đăng. Thanks các bạn!

--Pumi--

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Nỗi Đau Quá Lớn

Tiến Phong đã suy nghĩ về điều này. Thực ra mớ giấy đó cũng không quan trọng lắm, anh chỉ bức vì co quá đáng thôi! Nhưng sau đó anh nhìn chiếc khăn tay bằng len của mình, cứ nhìn cho đến khi phát hiện một dòng chữ:

BT&TP

Anh hoảng hồn, chẳng phải Cùng Lợi đó nói là cái khăn đó Cùng Lợi Đan tặng anh sao? Sao lại có dòng chữ này chứ! Không lẽ chính Băng Tâm mới đúng là người Đan chiếc khăn này cho anh, hèn chi hai ngón tay trái của Băng Tâm lại phải dán băng keo cá nhân. Bỗng anh nhận được một cuộc điện thoại từ Ken, bức mình nhắc máy:

- ĐƯỢC! TAO ĐẾN NGAY ĐÂY!

Tiến Phong cúp máy, thay quần áo rồi xuống xe đi ngay...

.....

30' trước

Băng Tâm đang chạy thì đụng phải một người. Ngược mặt lên thì thấy Hạ Như. Cả hai đều đồng thanh:

- Sao chị/em lại ở đây!

Hai người vừa đi vừa kể chuyện của mình cho đối phương nghe. Đến Đoạn sang đường, Hạ Như đang đi trước thì một chiếc xe hơi lao tới suýt tông Hạ Như. Hạ Như nhắm chặt mắt lại, không dám nhìn nữa. Rồi đột nhiên cô mở mắt ra, thấy Băng Tâm nằm trên một Vũng máu tươi!!!! Chị co đã đỡ thế co sao?

Co lập tức lấy điện thoại gọi số bệnh viện.

Tại bệnh viện...

Ngoài phòng bệnh, Hạ Như đứng ngồi không yên, cô đành phải gọi cho một người...

- Alo, Hải Nhật hả?

- Ai vậy?

- An...Anne

- Hả? Chuyện gì!!!

- Có thể đến bệnh viện đường XX được không?

- Ờ, ờ, toi...toi đến đây!

.....

Tiến Phong phóng xe chạy đi khắp nơi, khổ nỗi chẳng biết là cái bệnh viện Nào hết. Chợt anh nhận được điện thoại của Minh Hải, một đàn em trung thành của Tiến Phong, anh nhắc máy

- Sao rồi?

- Em đã điều tra được bệnh viện rồi!

- Gửi địa chỉ qua đi

- Dạ!

.

.

.

- Nơi này nhanh lắm cũng phải đi mất 2 tiếng! Nhanh lên mới được!

" Búp "

- Trời ạ! Ngay tại lúc này xe hư mới chết chứ!!!!

.....

Từ xa thấy bóng dáng của Hạ Như, Hải Nhật lập tức chạy lại hỏi han:

- Có chuyện gì vậy?

- Chị của em bị xe đâm...

Cung lúc đó, cánh cửa phòng phẫu thuật mở ra, vị bác sĩ chậm rãi bước ra, Hạ Như và Hải Nhật vội vàng chạy đến. Vị bác sĩ mở lời:

- Ca phẫu thuật thành công nhưng sẽ để lại di chứng. Do vết thương ở trên đầu nên cô gái này sẽ bị câm và mù, nhưng đôi tai sẽ hoạt động rất tốt. Còn vết thương ở chân sẽ bị liệt, nhưng tất cả chỉ là tạm thời thôi! Một thời gian sẽ hết! Nhà ta có thể vào thăm

Nói xong vị bác sĩ bước đi. Hạ Như ngã khụy xuống. Không thể tin được những gì vừa nghe, cô khóc nức lên, mái tóc thả rũ rượi trước mặt:

- Tại sao chứ! Đáng lẽ em mới là người phải nằm trong đó mà! Huhuhu!

Hải Nhật cúi xuống ôm người Hạ Như

- Được rồi! Muốn khóc thì cứ khóc đi!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Trở Một Bước

Hạ Như đẩy nhẹ cửa phòng bệnh bước vào, trước mặt cô là một người chị gái tật nguyền, ánh mắt Chị cô vô hồn, miệng không mấp máy, trông chị cô như một cái xác không hồn. Hạ Như tiến lại gần giường bệnh, nắm lấy đôi bàn tay của Băng Tâm, Hạ Như cảm nhận được sự sợ hãi của chị cô, cô trấn an:

- Chị! Em là Tiểu Như đây! Chị đừng sợ! Bây giờ chị phải bình tĩnh nghe em nói đã

Băng Tâm khẽ gật đầu nhưng nét hoảng sợ vẫn còn hiện rõ trên khuôn mặt.

- Chị bị tai nạn nên bị liệt hai chân, mù và câm nhưng chị đừng lo, đó chỉ là tạm thời thôi! Em và bạn em sẽ giúp chị, chị đừng lo.

Nước mắt chực trào ra trên khuôn mặt xinh đẹp của Băng Tâm. Hạ Như tiếp tục:

- Chị là người quan trọng nhất với em, em nhất định sẽ không bỏ rơi Chị đâu! Chị đã từng chăm sóc và nuôi nấng em, giờ em sẽ báo đáp chị.

Một nụ cười thoáng xuất hiện trên mặt Băng Tâm.

- À! Chị ở lại một chút nhé! Em ra ngoài với bạn em chút!

Sau cái gật đầu của Băng Tâm, Hạ Như ra ngoài cùng Hải Nhật(Ken).

Tại khuôn viên của bệnh viện...

- Ừm..

- Tôi đã biết cô muốn nói gì rồi, Anne! Tiền viện phí tôi sẽ trả, thêm cả những vật dụng y tế tôi cũng sẽ trả cho.

- Còn về nơi ở, anh có thể dẫn chúng tôi đến một nơi khác được không?

- Về vấn đề đó cũng đơn giản, tôi có một ngôi nhà ở gần bãi biển rất đẹp, nếu muốn thì cô dọn tới. Tôi có thuê người làm rồi.

- Cảm ơn anh! Nhưng sao anh lại tốt với tôi như thế?

- Vì cô đã dạy cho tôi được một bài học rồi!

- Bài học!?

- Không cần để ý! Tôi về đây! Khi nào cần thì gọi!

Hải Nhật lững thững bước đi. Hạ Như tính quay về thì gặp hai người, cô phải nán lại vì trong đó có Thuý Tuyết

- Ôi! Minh Ứng, em lo cho anh lắm! Anh có sao không!

- Anh đâu có sao đâu! Em ỉu! Chỉ là xây xát chút đỉnh thôi mà! Thằng con trai anh đâu? Em có mang nó tới không?

- Thằng Trung Minh í hả? Em quên! Mai em đem nó tới!

- Thôi! Anh vào! Em về đi nhé!

- OK anh!

Sau đó hai người trao cho nhau nụ hôn say đắm. Hạ Như đứng sau bụi cây đã thấy hết. Cô suy nghĩ:

- Lục Trung Minh!? Đó chẳng phải là em trai cùng cha khác mẹ với mình và chị Hai sao?(T/g: Đỉnh chính lại Trung Minh mới là con trai Hùng Mạnh còn Tiên Phong là đệ tử nhà mấy bà con) Sao lại...

Hôm sau...

Sau khi đỡ Băng Tâm lên xe, Hải Nhật cất lời:

- Xong chưa? Đi thôi! Đường dài lắm đấy!

- Xong rồi!

Chiếc xe phóng vút đi. Cùng lúc đó, một chiếc xe máy phan khối lớn chạy đến, chàng trai trên xe nhảy vút xuống chạy vào trong bệnh viện, anh hỏi nhân viên thường trực:

- Cho hỏi! Cô Lục Băng Tâm đâu ạ?

- À! Cô gái đó à? Cô xuất viện hôm nay, đã đi vài phút trước.

- Cảm ơn cô!- Anh thần thờ nói

Ngồi phịch xuống chiếc ghế gần đó, anh vò đầu, gãi từng chữ:

- CHẾT TIỆT, SAO LẠI TRỄ MỘT BƯỚC CHÚ!!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ngưng Lại Kế Hoạch

Trong căn phòng tối tăm Cửa trụ sở Black Moon, một trụ sở mafia có tiếng tăm trong thế giới ngầm. Bóng dáng một người đàn ông đang cầm một tấm ảnh. Trong đó là cặp vợ chồng hạnh phúc bên cạnh là hai đứa trẻ gái dễ thương đang cười rất vui vẻ. Giờ ông không thể như thế này được nữa. Vợ ông đã mất, con gái thì đang hận ông tới tận xương tủy. Chợt ông nhận được một cuộc gọi. Cầm điện thoại lên, người gọi ông là Ken, một tên mà ông luôn lợi dụng để đạt được mục đích.

- Chuyện gì?

- Tôi cần thông báo một chuyện về con gái ông - Angel

- Nó làm sao hả?

- @%/#\$@%..

- Được rồi!

Cúp máy một cách vội vàng, ông bật cái laptop lên, gõ vào một dòng chữ:

-Ngưng Kế Hoạch- Từ Geogre

Thủy Tuyết nhận được Thông tin từ Hùng Mạnh thì vô cùng bức tức, bà sẽ không để chuyện này dừng lại dù đi chăng nữa!

.....

Tiến Phong và Tiến Trung đang ở một quán bar nhỏ trong thành phố. Nốc hết một ly rượu, Tiến Trung mới gọi lớn:

- Ê! Cho thêm chai nữa!

- Tiểu Trung! Em đã uống nhiều lắm rồi! Thôi đi!

- Kệ em! Đừng có đụng vào người em. Anh đã bắt em bỏ rơi người em yêu rồi!

- Chỉ là anh muốn tốt cho em thôi!

" Tut tut "

Tiếng điện thoại của Tiến Phong vang lên, Tiến Phong thì thấy một tin nhắn, anh tự hỏi:

- Ngưng kế hoạch? Ngài Geogre sao thế nhỉ?

Thấy Tiến Trung đã nằm gục ra ngủ mềm, anh phải gọi thằng đàn em tới đưa về. Xong xuôi, anh tới trụ sở để tìm hiểu sự việc.

.....

" Cốc cốc "

- Vào đi- Hùng Mạnh gọi nhưng mắt vẫn không rời khỏi bức ảnh trên tay

Cánh cửa mở sập, Tiến Phong bước vào ngồi xuống chiếc ghế gần đó. Hùng Mạnh đã rõ Tiến Phong muốn nói gì, lụm thằng này về nuôi sao không biết ý nó.

- Không cần nói! Ta đã biết người muốn nói gì rồi! Ta nghĩ nên dừng lại, bản thân ta cũng là một người cha, ta đã bỏ rơi nó, giờ lại còn muốn bắt nó, ta đã quá độc ác rồi!

- Tôi còn một chuyện muốn nói! Hẳn ông đã biết chuyện tai nạn của Băng Tâm. Tôi chỉ muốn tìm lại Băng Tâm thôi!

- Chứ không phải nó đang ở cung cậu sao?

- Không, Ken đã đưa cô ấy đi lâu rồi nhưng tôi lại không biết chỗ!

- Chết tiệt! Ta phải dò máy mới được!

Hùng Mạnh vội vã Bật laptop của mình lên, bấm bấm liên hồi nhưng nhanh chóng mang lại sắc mặt u ám, gằn:

- Tại sao lại không tìm ra chứ, thằng Ken làm gì vậy?

- Tôi nhất định sẽ tìm được!

- Trông cạy vào cậu, đệ tử!(Tiến Phong không phải con trai Hùng Mạnh!!!), nhất định sau này phải trở thành con rể của tôi đó!

- Được

Bước ra khỏi căn phòng , Tiến Phong tự khẳng định:

- Tôi phải mang Băng Tâm về từ tay cậu, Ken!

Một cuộc tìm kiếm bắt đầu!!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Công Cuộc Tìm Kiếm

Hải Nhật có thuê một đội ngũ bác sĩ tới để chăm sóc cho Băng Tâm và quan sát co để đảm bảo co không bị gì cả. Sau một đợt kiểm tra tổng thể, vị bác sĩ trưởng mới vui vẻ nói: - Đừng quá lo lắng! Sau khi kiểm tra tôi mới phát hiện rằng cô Băng Tâm có thể hồi phục cách nói chuyện một cách nhanh chóng thôi! Đôi mắt có thể sau 3 tháng sẽ dần rõ lại. Nhưng lâu nhất sẽ là đôi chân! Muốn khỏi thì phải tập luyện. 3 tháng sau khi đôi mắt và miệng khỏi thì sẽ bắt đầu tập. Thuốc tôi để trên bàn, mỗi ngày sẽ qua kiểm tra sức khỏe.

- Cảm ơn bác sĩ! Thành thật cảm ơn- Hạ Như cảm ơn tới tấp

Hạ Như liền chạy tới ôm Châm Hải Nhật khiến anh hơi bất ngờ, co hét to lên:

- ÔNG TRỜI ƠI! ÔNG CÓ NGHE THẤY KHÔNG? CHỊ TÔI KHỎI BỆNH ĐƯỢC ĐÓ! CHỊ TÔI KHÔNG PHẢI LÀ MỘT TẬT NGUYÊN!!!

Cả gian phòng ngập tràn trong tiếng cười hạnh phúc...

.....

- A lô! Sao rồi!

- Em vẫn chưa tìm ra anh ơi!

- Chết tiệt!- Tiến Phong cúp máy

"" Reng Reng""

Tiến Phong nhấc máy, là Tuyết Trình, à ta lại muốn gì nữa đây!

- Gì nữa!!!

- Sao bữa nay ăn nói như thế hả, dạo này không gọi cho em là sao?

- Anh không có thời gian!

- Nhưng anh muốn biết chuyện của Angel chứ??- Tuyết Trình nói đầy thách thức

- Cô biết được gì hả?

- Bình tĩnh đi! Ngày mai đến bữa rùng lúc 3h chiều! Chỉ đi một mình thôi! Tôi sẽ đưa một chiếc CD cho anh! Với một điều kiện..

- Điều kiện gì?

- ANH PHẢI LẤY TÔI!!!

- Cô...

- Không muốn à!

- Được!

- Thế chứ!!

Hôm sau tại bìa rừng...

- Tôi tới rồi đây!- Tiếng Tiến Phong vọng lên giữa bìa rừng hoang vu.

- Tôi rồi à!- Giọng nói của Tuyết Trinh vang lên nhưng lại không thấy bóng dáng đâu

- Cô ở đâu vậy?

- Tôi ở đâu anh đâu cần biết! Chỉ cần biết là anh phải giữ lời hứa! Không thì anh không những mất đi những người thân thiết mà tính mạng của Angel tôi cũng không đảm bảo đâu!

Tiến Phong cố kìm nén cơn tức giận, anh chợt lấy cái đĩa được đặt trên một chiếc bàn được phủ một chiếc khăn đen. Trên đó ghi một dòng chữ đỏ:

" Trái lời! Anh phải trả giá"

- Trong đó ghi toàn bộ những căn ngoại ô gần biển. Chắc chắn trong đó có căn hộ của Ken. Tạm biệt! Hẹn gặp lại trong lễ cưới!

Hahahahaha!!!

Tiến Phong ra về, cầm chiếc đĩa trên tay. Trong lòng không khỏi lo lắng..

Góc trò chuyện

Dạo này bận quá, mạng chậm lại còn bí ý tưởng nữa! Huhuhuhu

Nhưng mình hứa sẽ ra chap thường xuyên^^

P/s: Tiến Phong không phải con trai Hùng Mạnh

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Chân Tướng Sự Thật

Tiến Trung dạo này bức tức quá nên cứ thường xuyên lui tới quán bar để giải khuây. Trông anh bây giờ chẳng khác một kẻ nghiện rượu Cà. Nốc hết cả một chai rượu mạnh, bây giờ anh chẳng phân biệt đâu là sai trái gì cả. Bỗng nghe tiếng chuông cửa, anh lèm bèm bò dậy đi ra mở cửa, trước mặt anh không ai khác là Alice. Nhưng bây giờ anh chẳng còn phân biệt được gì cả. Tiến Trung gục xuống ngủ thiếp đi. Alice phải đỡ anh lên giường, lấy tay sờ lên trán anh thì mới phát hiện anh sốt cao lắm rồi. Bỗng một cánh tay rắn chắc nắm chặt lấy tay cô khiến cho cô hơi nhức, miệng anh mấp máy:

- Hạ Như! Đừng bỏ anh...đừng bỏ anh...

Anh lại buông lỏng cánh tay co ra, cô thở phào nhưng trong lòng cảm thấy bứt rứt:

- Tại sao con Hạ Như ấy suốt ngày cứ làm ghê phiền anh Tiến Trung thế nhỉ, bức

Cô đang định quay gót bước đi thì bị Tiến Trung nắm chặt tay lôi cô lên giường. Hôn tới tấp vào người cô...

.....

Tiến Phong đang trên đường đi tới từng ngôi biệt thự ở ngoại ô nhưng kết quả thì vẫn là vô vọng. Anh đang lái xe quay về, định bụng sẽ mua một vài lon bia uống giải khuây. Sau khi đã gửi xe, anh tiến vào cửa hàng thì đụng trúng một người, giọng cô gái ấy vang lên:

- Xin lỗi anh!

Giọng nói này thực sự rất quen với anh. Ngẩng mặt lên thì người trước mặt anh lại là Hạ Như!!!!

- Hạ...Hạ Như...Sao em lại ở đây?
- Em...đi thăm bác của em...
- Chị Băng Tâm sao rồi? Chị ấy đâu!!!!
- Anh đừng như thế nữa! Anh đã lừa dối chị ấy rồi! Giờ còn muốn tìm chị ấy làm gì?
- Anh... Mọi chuyện nói ra rất dài dòng...
- Chúng ta hãy tìm một chỗ nào đó để nói chuyện...

.....

- Rốt Cuộc là chuyện gì vậy ?
- Giờ em phải nghe cho kĩ những gì anh nói!

Hạ Như gật đầu lia lịa.

- Ba em, người mà cả chị lẫn em đều thù. Đã lập ra một tổ chức ngầm tên là Black Moon chuyên làm việc trong thế giới ngầm.

Anh là một cậu bé mồ côi mẹ được cha em rước về chăm sóc nên giờ trở thành đệ tử của cha em. Cha em giao nhiệm vụ cho anh là phải bắt em và chị em về tổ chức. Tất cả những người trong tổ chức đều có biệt danh cho mình.

- Thế tại sao em và chị em lại có biệt danh là Anne và Angel?- Hạ Như cất ngang
- Đó là do ba em đặt Cho. Ông ấy nói tên của em được đặt là do tính cách của em rất đơn giản và lúc nào cũng vui cười, mặc dù chị em lại rất thù ba em nhưng em lại không để ý quá nhiều nên ba em mới đặt em là Anne. Còn chị em..
- Sao hả anh- Hạ Như tò mò
- Ba em nói là chị em giống như một thiên thần vậy. Hồi bé Băng Tâm rất tốt bụng và ngoan ngoãn. Cô ấy luôn quan tâm tới người khác hơn cả bản thân. Đối với ba em thì chị ấy giống như một thiên thần vậy nên chị em mới là Angel.
- Tại sao ba em lại bỏ rơi em và chị ấy?
- Do ông ấy không có sự lựa chọn, ông ấy phải lấy Thủy Tuyết mới có tiền sống chứ. Đáng lẽ Ba em cũng đã mang em và chị em theo nhưng do Thủy Tuyết không cho nên...
- Còn chuyện...Cùng Lợi thì sao?
- Thực chất cô ấy không phải tên Cùng Lợi mà tên là Tuyết Trinh, em gái Thủy Tuyết. Cô ta rất yêu anh nhưng anh lại không chấp nhận tình cảm đó khiến cô ta đâm ra hận Băng Tâm.
- Được rồi! Em đã hiểu hết rồi! Nhà em nằm ở vùng ngoại ô phía đông đó. Giờ em phải đi rồi! Tam biệt anh!

Hạ Như đứng dậy chạy phắt đi. Tiến Phong thật sự đang rất vui mừng. Cuối cùng anh cũng đã tìm thấy cô rồi.

.....

Sáng sớm thức dậy, Tiến Trung nhận ra mình đang không mảnh vải nào hết tí giặt mình. Quần áo xung quanh thì văng tứ tung nhưng bên cạnh mình thì không có ai hết. Anh đang thắc mắc không biết chuyện gì xảy ra cả. Chợt nhận điện thoại từ anh trai, anh bắt máy:

- Chuyện gì vậy anh?
- Anh đã tìm được Băng Tâm rồi! Hôm qua anh đã gặp được Hạ Như! Con bé nói chỗ cho anh rồi! Anh sắp đến đó! Em chuẩn bị xe đi đi!
- Dạ! Em biết rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Em Làm Sao Thế?

Tiến Trung nghe thấy anh trai mình nói vậy thì không khỏi bất ngờ! Anh cuối cùng cũng đã tìm thấy Hạ Như rồi! Anh nhớ Hạ Như lắm! Đảm bảo thế nào gặp lại cũng sẽ giải thích rõ ràng cho mà xem. Tiến Trung hí hửng chạy vào phòng tắm thay đồ.

.....

Hạ Như cũng đã kể chuyện Tiến Phong sẽ đến cho Hải Nhật nghe, ban đầu thì Hải Nhật tỏ ra khá tức giận và trách móc Hạ Như đủ điều, nào là "tại sao em lại để hắn biết chỗ", "anh ghét ten đó lắm", "em bị cái gì vậy hả", Hạ Như phải phân tích nguyên cả một ngày thì Hải Nhật cuối cùng cũng phải miễn cưỡng chấp nhận. Sau cả ngày luyên thuyên, Hạ Như mệt mỏi vào nhà... Băng Tâm nghe thấy thì từ trong phòng đẩy xe lăn ra, Hạ Như vui vẻ ngồi gần chị mình, chị cô lúc nào cũng làm cô vui cả nên ở bên cạnh chị, cô thấy thoải mái nhất.

- Chị hai! Chị như vậy có cam thấy mệt Không chị? - Hạ Như hỏi, liền nhận được một cái lắc đầu của Băng Tâm. Cô tiếp tục nói:

- Ngày mai chị được một người đến thăm đó! - Băng Tâm tỏ vẻ khó hiểu, lay lay tay của Hạ Như, Hạ Như như hiểu ra, cô nháy mắt nói:

- Bí mật, mai chị sẽ biết.

Nói rồi cô đẩy xe lăn vào trong phòng ngủ của Băng Tâm, cẩn thận đỡ chị hai cô lên giường, rồi rời khỏi phòng..

.....

Hải Nhật đã đứng đợi ngay trên vỉa lộ Đờ chờ Tiến Phong. Chiếc xe hơi đen bóng loáng dừng trước mặt cậu. Tiến Phong từ trong xe bước ra, vẻ mặt rất hào hứng, thấy Hải Nhật liền vui vẻ chạy lại hỏi:

- Cô ấy đâu? Băng Tâm đâu? a

- Vào nhà đã! Đờ toi gọi cho Hạ Như

Hải Nhật ấn máy gọi, đầu dây bên kia nhanh chóng được kết nối:

- Em chuẩn bị đi! Tiến phong đến rồi!

- Dạ!

Hải Nhật cúp máy, sai ông quản gia trong nhà ra lái xe của Tiến Phong vào trong bãi.

Tiến Phong vui mừng nắm tay Hải Nhật chạy tít vào trong nhà.

.....

Tiến Phong chạy vào cửa, thì thấy Hạ Như đẩy Băng Tâm trên chiếc xe lăn ra. Anh bàng hoàng chạy lại, nắm tay cô, la hét liên hồi:

- Em làm sao thế? Em có sao không? Sao lại phải ngồi xe lăn? g

Không nhận được câu trả lời mà thay vào đó là ánh mắt vô hồn tỏ vẻ khó chịu của cô.

Băng Tâm ban đầu thì thấy hơi khó chịu với người khách bất lịch sự này, sau đó cô mới nhận ra giọng nói này, đó là giọng nói của con người từng phản bội cô cũng là người mà cô yêu. Cô sợ hãi dụt tay cô ra khỏi anh, đứng phắt lên định bỏ đi thì mới sực nhớ là mình đâu thể đứng đc liền ngã xuống. Tiến Phong Bất ngờ cúi xuống đỡ cô thì bị cô đẩy ra. Hạ Như phải chạy lại đỡ cô lên. Tiến Phong bức tức la lên:

- Em bị cái gì thế! Dù có giận anh thì cũng nên mở miệng nói một tiếng chứ? Biết dạo này anh tìm em muốn chết luôn không? Cũ chi gì vậy hả?

- ĐÚ RỒI!!! - Hải Nhật tức giận

Băng Tâm bỗng cảm thấy khó thở, sắc mặt xanh xao, ho liên hồi, Hạ Như thấy vậy liền gọi réo lên lầu:

- BÁC SĨ MINH!

Ông Minh đang trên lầu Đọc sách thì nghe thấy tiếng gọi liền khoác tạm chiếc áo Blue trắng bước xuống thì tình trạng của Băng Tâm liền hốt hoảng gọi các y tá:

- Tiểu Hy, Tiểu Mộng, Tiểu Yên(tên 3 cô y tá), mau đưa cô Tâm đến phòng cấp cứu trên lầu ngay.

3 cô y tá vội vàng chạy ra và cùng bác sĩ đưa Băng Tâm lên lầu.

Hạ Như lo lắng nhìn theo. Hải Nhật vội vàng nắm tay Tiến Phong kéo ra ngoài.

.....

- Gì đây!!!!- Tiến Phong khó chịu nói
- Cậu đã biết gì chưa Mà lên giọng với Băng Tâm?- Hải Nhật không thèm nhìn Tiến Phong mà hướng mắt ra biển
- Cô ấy bị tai nạn xe nên chắc đơn thuần chỉ bị gãy xương Hay gì đó thôi!
- Cậu suy nghĩ đơn giản quá nhỉ?

Tiến Phong hết sức kiên nhẫn, liến loi Hải Nhật ra và hét:

- THẾ RỐT CUỘC LÀ SAO?
- Cô ấy bị liệt, câm và mù đó!!!

Tiến Phong bàng hoàng..

- Do tai nạn xe hơi nên đôi chân và đầu ảnh hưởng nghiêm trọng nhất, đôi chân sẽ bị liệt do di chứng của cuộc phẫu thuật, còn đầu bị đập vào thành xe khá mạnh nên sẽ gây ra thương tích tổn hại tới não gây ra làm cho đôi mắt và miệng bị ngưng hoạt động nên mới mù và câm tạm thời. Nhưng sau tai nạn khi nào còn những di chứng đó thì phải tuyệt đối không được làm cho cô ấy xúc động quá nếu không sẽ bị nguy hiểm tới tính mạng... Vừa rồi cậu làm cho cô ấy xúc động đó. Tốt nhất cậu nên rời khỏi đây.(Cái này tác giả khó lắm mới nghĩ ra-_-)
- Không! Tôi khó khăn lắm mới tìm được cô ấy. Không lẽ...cậu yêu cô ấy sao?
- Cậu lo quá hoá khùng à? Người tôi yêu không phải là Băng Tâm! Mà là HẠ NHƯ!!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tha Thứ

Trong phòng bệnh...

Băng Tâm lơ mơ tỉnh dậy, Hạ Như thấy vậy liền lay lay Băng Tâm. Hạ Như liền nói:

- Chị, chị tỉnh lại rồi!!! Bay giờ em biết chị đang rất hoảng loạn nhưng xin chị...xin chị hãy nghe em nói đã.

Băng Tâm thở dài, khẽ gật đầu.

Hạ Như mới đem toàn bộ câu chuyện Ra cho chị mình nghe. Sau khi nghe toàn bộ câu chuyện, cô mới nhận ra là Tiến Phong không phản bội mình, chỉ là cô đang hiểu lầm anh thôi.

Ngoài cử chỉ ra, cô còn một cách nữa để giao Tiếp với mọi người nhưng ít ai hiểu lắm, đó là ánh mắt, cô chỉ cần chớp mắt thôi, việc của mọi người là phải hiểu trong cái chớp mắt đó nói lên gì. Và chỉ có 2 người hiểu rõ nhất Thôi, đó là em gái cô và người cô yêu...

Băng Tâm chớp mắt một cái, Hạ Như lập tức đến bên cô hỏi:

- Chị cần gì em hả?
- Được rồi! Em sẽ nói dùm chị.

.....

" Bóp "

Sau câu nói của mình, Hải Nhật bị Tiến Phong đánh một cái vào mặt và nhận được một câu khinh bỉ:

- Đồ bi ổi! Biết Tiến Trung và em ấy yêu nhau mà còn xen vào

- THÌ SAO CHÚ'?? DẤU SAO THẮNG ĐÓ VÀ EM ẤY CÓ YÊU NHAU NỮA ĐÂU? CHÍNH NÓ ĐÃ LỪA DỐI EM ẤY!!!

Hải Nhật tiếp tục nhấn thêm một cú đấm nữa từ Tiến Phong.

- Đó là do toi kêu nó chứ nó không muốn!

Bỗng từ đâu Hạ Như chạy lại nhắc Tiến Phong:

- Anh Phong! Chị Tâm muốn gặp anh.

- Cô ấy muốn gặp lại Anh sao?

- Ừm... Co ấy muốn nói với anh một vài điều

- Làm sao co ấy nói được, co ấy sẽ dùng ánh mắt, anh hiểu không thì tuy- Bỗng co bắt giắc nhìn Hải Nhật khiến anh giật mình

- Được, sao cũng được!- Nói rồi anh chạy vút vào nhà.

- Ta vào nhà đi!- Hạ Như nhắc rồi bỏ vào nhà

- Cô ấy nghe rồi sao?- Hải Nhật ngẫm nghĩ

.....

Băng Tâm đẩy chiếc xe lăn của mình ra, Tiến Phong tiến lại gần cô bỗng nhận được một cái ôm đầy nước mắt của cô. Hạ Như vui vẻ cất lời:

- Chị ấy tha thứ cho anh rồi!

Tiến Phong vui mừng ôm chặt cô, bỗng Hạ Như để ý môi của Băng Tâm mấp máy:

- Em...xin....lỗi...

- Chị...Chị hai nói được kia!

- Bác sĩ Minh!- Hải Nhật gọi

Bác sĩ Minh bước xuống, thì thấy vậy liền vui vẻ nói:

- Cô Băng Tâm như vậy thì sẽ hồi phục cách nói chuyện ngành lắm đấy, chúc mừng!

Hạ Như đúng là rất vui nhưng co không để ý, loi Hải Nhật ra chỗ khác.

.....

- Em...đã nghe hết rồi à?

- Ừm...

- Anh...

- Em xin lỗi! Em không thể chấp nhận lời tỏ tình của anh!

- Tại sao chứ?Được rồi, anh cũng không ép em nữa? Em chỉ có 1 tuần Thôi!

Sau khi hai người họ về đến nhà, vừa vào đã gặp cái bản mặt hào hứng của Tiến Phong, anh hào hứng kể lể tùm lum:

- Biết gì chưa? Băng Tâm có thể nói chuyện

sau 1 tuần đó. Đôi chan có thể dùng nạng để di chuyển thay vì ngồi xe lăn đó.

- Oa, vậy thì hay quá!- Hạ Như tỏ vẻ vui mừng

- Tiểu Như, anh nói với em chuyện này?- Tiến Phong cầm tay Hạ Như Dẫn đi, anh nói với co là mai Tiến Trung sẽ tới nơi, nên anh nói cô phải len tính thần đã. Co ử ỏai về nhà thì leo lên giường khô luôn.Hôm nay quá nhiều chuyện khiến cô không tiếp nhận nổi. Giá như hôm đó cô cẩn thận hơn, giá như hôm đó không có tai nạn, thì đỡ biết bao! Co lắm bầm nhưng cũng roi vào giấc ngủ lúc nào cũng không hay biết...

Chương 32: Kẻ Thua Cuộc

Hôm nay trời thật trong xanh, nắng nhẹ chiếu trên bãi biển xanh ngọc trông thật huyền ảo....

- Hạ Như...Em dậy...đi- Băng Tâm cố gắng gọi nhưng Hạ Như cứ đầu không chịu dậy, vẫn cứ cuộn mình trong tấm chăn bông to lớn. Đến lúc Hạ Như không chịu được nữa, cô lèm bèm:

- Chị Tâm, chị nói nhiều quá! Hôm nay em vẫn còn muốn ngủ nữa...

5s sau....

- HỀ! CHỊ NÓI ĐƯỢC RỒI SAO? THIỆT HỒK VẬY?

- Mới sáng sớm mà em không cho ai ngủ hết vậy...

- Tại em vui quá hìhì!!!

- Em vui vì việc gì vậy?- Tiến Phong tò mò

- Em nói được rồi!- Băng Tâm không thể chờ được nữa nên buộc miệng nói ra.

- Em nói được sao?- Tiến Phong hoàn toàn không tin nổi những điều mà mình vừa nghe thấy.

- Vậy là vui quá rồi! Anh qua chỗ bác sĩ Minh nói chuyện tí, mọi người cứ tự nhiên nha.- Hải Nhật gắng nặn ra một nụ cười nói lơ đãng. Thực ra không phải anh ghét Băng Tâm mà là do chuyện của Hạ Như nên anh mới lảng tránh như vậy...

Sau khi Hải Nhật len lầu được vài phút, mọi người đang ăn sáng thì nghe tiếng gõ cửa, bác quản gia sai người ra mở, ít phút sau bác đến Thông báo với Băng Tâm:

- Thưa cô Lục, có một người Con trai tự xưng là Tiến Trung muốn vào. Có mở không ạ?

Băng Tâm lo lắng hướng mắt về Hạ Như, cô chỉ thoáng gật đầu, nhưng có lẽ cô chưa sẵn sàng cho việc này thôi...Tiến Phong cũng lo lắng đầu kém gì Tiểu Băng, anh sợ thằng em trai ngốc nghếch không hiểu chuyện của anh sẽ gây chuyện mất!

Thế là cổng mở ra, một bóng hình chạy vào ôm Châm lấy Hạ Như vừa nói:

- Anh nhớ em quá!

Sau đó anh buông cô ra, nhìn vào Băng Tâm, định chào một tiếng thì phát hiện cô đang ngồi xe lăn.

- Chị Băng Tâm, chị có sao không?

- Chị không sao, Chỉ là trật chân thôi!

- Cô ấy còn...- Chưa nói hết câu thì TP đã nhận được một cú thúc vào bụng của BT- Các em len lầu nói chuyện đi

- Dạ!- Tiến Trung kéo tay Hạ Như

Sau khi hai đứa kia rời đi, TP mới hỏi Băng Tâm:

- Sao em không nói thật?

- Nói chi phiền lắm!

- Bộ em thấy đường rồi à?

- Chưa. Anh hỏi ngộ vậy? Anh mau ăn nhanh không thì em ăn hết giờ!

- À, ừ, thôi thức ăn ngon lắm, anh không để em ăn đâu!

Băng Tâm cốc yêu Tiến Phong một cái.

- Ngốc! Ăn nhanh đi

- Biết rồi! Trần phu nhân!- Tiến Phong cười đều

- Anh...Hừ- Băng Tâm bực mình muốn chết, anh đã cưới cô đâu mà nói là Trần phu nhân chứ. Co đi ra ngoài hóng gió biển một chút chứ ở trong Nhà khó chịu muốn chết!

.....

- Anh muốn gì nữa? Em còn tưởng anh mang luôn cô gái kia tới để nhạo báng em chứ?

- Em đừng giận nữa! Co gái đó và anh chẳng có quan hệ gì cả! Chỉ vì anh trai anh

Kêu anh làm vậy thôi!

- Ý Anh là sao?

- Em hẳn là nghe anh Phong kể rồi! Anh trai anh bảo rằng Nếu anh chia tay em thì em sẽ tốt hơn vì anh trai anh và chị em đang hiểu lầm nhau, nếu hai ta quen nhau thì sẽ thiệt thòi cho nhau!

- Vậy mà anh cũng chấp nhận ư! Hức hức...Anh quá đáng, bỏ em, huhuhuhu- Hạ Như oà khóc Lên

- Ngoan! Giờ mọi chuyện Ổn rồi!

Hạ Như không chần chừ mà lao vào ôm Tiến Trung nhưng không biết cảnh đó vô tình Bị một người nhìn thấy...

Hải Nhật sau khi nhìn thấy cảnh đó cũng tự Nhủ mình nên rời đi sớm, không đầu anh cũng đã biết Anh đã thua từ lâu rồi! Nhiệm vụ cuối của anh hiện giờ là phải báo cho Tiến Phong biết về đôi mắt của Băng Tâm đã.

.....

- Tiến Phong!

- Hả?— Tiến Phong hỏi

- Tôi cần nói với cậu một chuyện!

- Chuyện gì?!

- Về Băng Tâm!

Tiến Phong gấp tờ báo sang một bên hỏi:

- Sao!?

- Bác sĩ Minh bảo mắt cô ấy đáng lý ra phải nhìn được rồi! Nhưng không hiểu sao giờ này vẫn chưa thấy được. Nguy hiểm là nếu không hồi phục thì sẽ dẫn đến mù Vĩnh viễn. Bay giờ đôi mắt ấy càng ngày càng tối đi chưa không nhòe như trước. Tôi nói xong rồi. Giờ tôi chuẩn bị quần áo đi đây!

- Cậu đi đâu?

- Đi qua Mỹ. Ba mẹ tôi kêu tôi sang đó thừa kế công ti

- Vậy còn Tiểu Như?

- Tôi thua rồi! Tiểu Như đã chấp nhận Tiến Trung! Tôi nên chúc phúc cho họ! Cậu hãy gửi dùm tôi đến họ:

- Nếu một ngày Tiến Trung làm Hạ Như đau khổ, tôi sẵn sàng cướp đi cô ấy đấy.

- Cậu yên Tâm đi! Không có chuyện đó đâu!- Tiến Trung từ trên lầu bước xuống đồng dạng nói

Hạ Như bước xuống cười nhẹ với anh:

- Anh đi chuẩn bị đi...Đi bình an nhé! Cảm ơn anh vì thời gian qua rất nhiều!

Hải Nhật đau nhói ở lòng, anh đã yêu cô quá nhiều, giờ làm sao có thể nói quên là quên chứ, anh cố chịu đựng về phòng thu dọn đồ đạc, căn dặn người hầu và bác sĩ Minh sau đó rời ra sân bay.

Sau khi Hải Nhật rời đi, mọi quan tâm lo ngại nhất là đôi mắt Băng Tâm....Nhưng Băng Tâm đâu rồi! Nói sẽ ra ngoài một tí về ngay mà nãy giờ vài tiếng rồi cũng chẳng thấy bóng dáng đâu hết! Chợt một cú điện thoại reo lên

- Tiến Phong, cô người yêu bé nhỏ của anh đang ở chỗ Tuyết Trình toi đây!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Điều Kỳ Diệu

- TUYẾT TRÌNH!!! CÔ ĐÃ LÀM GÌ CÔ ẤY?

- Bình tĩnh nào anh bạn! Co ấy chẳng sao, chỉ đang ngủ say thôi! Nào nghe này! Nếu không nghe lời toi thì co ấy sẽ ngủ mãi mãi đấy!

- Chuyện gì hả!?

- Thứ nhất anh phải lấy tôi, lúc đó anh sẽ Như Ông hoàng và không có ý định phản và co ấy sẽ an toàn! Thứ hai...

- Sao hả!?

- Anh không chấp nhận thì co ta sẽ bị giết và anh sẽ làm nô lệ của tôi! Nhớ đó anh không có lựa chọn khác đâu! Nếu anh không chọn cái nào Thì co ta cũng sẽ không lành lặn trở về đâu! Lựa chọn xong thì báo tôi! Tôi sẽ gửi địa chỉ. Đừng có mà bày trò đó!

- Alo, alo!!!

Chiếc điện thoại đã cúp từ khi nào, Tiến Phong bực mình quăng chiếc điện thoại lên bàn, Hạ Như lo lắng hỏi:

- Băng Tâm chị ấy sao rồi anh!

- Bị Tuyết Trình bắt đi rồi!

- Tuyết Trình!?

- Là Cùng Lợi đó- Tiến Trung giải thích

- Vậy giờ làm sao?

- Hai đứa nghe này, kế hoạch là như vậy...

.....

Băng Tâm mở mắt ra, cảm thấy cả thân mình đều bị trói chặt bằng dây thừng, cô cố gắng cựa quậy nhưng không được, hướng hồ cô không nhìn thấy được nên không biết chuyện gì đang xảy ra. Chợt có tiếng bước chân vào, một giọng nói chanh chua phát ra:

- Làm gì đấy?

- Ai vậy? Tôi đang ở đâu đây? Sao lại bắt tôi!

- Hỏi nhiều quá! Câm đi! Cái tật nói nhiều mãi không bỏ! Y như hồi bữa tiệc của ba co vậy đấy!

- Cùng Lợi!?

- Đúng! Nhưng chính xác Là Tuyết Trình! Vương Tuyết Trình!

- Cô...là em gái Thủy Tuyết!?

- Phải! Bực mình quá! Thằng Tiến Phong nó không chọn cái nào mới tức chứ!

- Chọn gì!?- Băng Tâm lo lắng hỏi

- À, tôi ra lệnh cho anh ta rằng phải chọn 1 trong 2 điều kiện của tôi, thế nhưng anh ta chẳng chọn cái nào.

- Thế thì sao?

- Thì cô phải chết!!!!

Tuyết Trinh hùng hổ Cầm súng định bắn Băng Tâm thì nghe một giọng nói:

- DỪNG LẠI!

Tuyết Trinh quay về hướng giọng nói Thì thấy Tiến Phong, Hạ Như và Tiến Trung chạy xuống. Tuyết Trinh tức giận hét lên:

- Đứng yên, không toi bắn hết!!!

Tiến Phong nhanh chóng chạy tới đập vào gáy Tuyết Trinh khiến cô bất tỉnh.(T/g: Thánh@@) Tiến Phong bế xốc Băng Tâm lên định chạy ra cửa Thì thuộc hạ của Tuyết Trinh xông ra, Tiến Phong đưa Băng Tâm cho Tiến Trung, dặn dò cẩn thận Rồi phóng vào đánh mấy đứa kia(T/g: Cha này rảnh! Hôk chạy cho lẹ đi còn nhào vào đánh). Sau khi xử gần hết mấy tên thuộc hạ, Tiến Phong định phóng ra xe hơi của mình thì thấy một tên thuộc hạ khác chuẩn bị đâm từ sau lưng Băng Tâm thì chạy tới ôm lấy cô nên trúng lấy một nhát chí mạng. Tiến Trung hạ cho tên đó đo ván. Hạ Như hét lên:

- MAU! ĐƯA ANH ẤY VÀO BỆNH VIỆN!

Chiếc xe lăn bánh tới bệnh viện Vạn Phúc gần đó. Tới nơi, các nhân viên y tá thấy vậy liền đưa Tiến Phong Vào phòng cấp cứu.

.....

Phòng cấp cứu.

- Tiến Phong! Anh phải cố gắng lên! Nhất định không được rời xa em!- Băng Tâm nắm chặt lấy tay của Tiến Phong nói trong vô vọng

- Anh không sao đâu...- Tiến Phong yếu ớt thốt lên từng chữ.

- Mời người nhà bệnh nhân ra ngoài- Cô y tá bảo

Hạ Như đỡ Băng Tâm ra ngoài, cô không ngừng trách mình tại sao lại để cho Tiến Phong bị thương.

30' sau...

Cô y tá hốt hoảng chạy ra ngoài, chạy đến chỗ của mọi người, liền nói:

- Cho hỏi người nhà bệnh nhân ai là nhóm máu A không? Bệnh viện hết nhóm máu đó rồi mà bệnh nhân thì đang cần.

Băng Tâm không ngại ngần nói:

- Tôi! Lấy của tôi! Tôi nhóm máu A!

Hạ Như liền reo lên:

- Để tôi lấy xe lăn, cô ấy không đi đc.

Hạ Như lấy một cái xe lăn gần đó. Sau khi lấy máu xong, y tá đưa Băng Tâm về chỗ chờ.

1h sau. . .

Đền phòng phẫu thuật vụt tắt, các y tá nhanh chóng đẩy giường của Tiến Phong vào phòng bệnh riêng. Tiến Trung lo lắng đến hỏi vị bác sĩ già đi sau:

- Anh tôi sao rồi?

- Vết đâm khá sâu nhưng tiếp máu kịp thời nên ca mổ thành công, giờ phải Nghỉ ngơi! Tôi cần một người nhà ở lại bệnh viện để chăm sóc cho bệnh nhân

- Tôi được không!?- Băng Tâm trả lời

- Nhưng...- Hạ Như chưa kịp nói hết câu thì bị Tiến Trung chặn lại, anh chỉ thể hiện lời nói của mình bằng một cái gật đầu

.....

Băng Tâm mở cửa phòng bệnh, cô đẩy xe mình vào. Tiến Phong cảm thấy Tiếng ồn thì ngo ngoáy tỉnh giấc, lèm Bèm:

- Ai đó?

- Anh dậy rồi à?
- Băng Tâm à?
- Ừm. Anh cần gì không!?
- Anh mệt quá. Em hát cho anh nghe được không?
- Được, được, anh ngủ đi!

Băng Tâm bắt đầu ngân nga bài hát lên, chất giọng ngọt ngào của cô vang lên giữa phòng bệnh lạnh lẽo...

.....

- Ừm..
- Tiến Phong, anh dậy rồi à?- Băng Tâm ngưng lại bài hát và hỏi han Tiến Phong
- Anh khát quá! Lấy cho anh cốc nước...- Tiến Phong dần dần tỉnh lại rồi anh chợt nhận ra mình vừa nói gì. Anh vội nói:
- Anh quên! Em...- Anh vội ngưng bất ý định đó khi nhìn thấy Băng Tâm lấy cái nạng di chuyển dễ dàng Sau đó lấy cốc nước cho anh một cách dễ dàng không trở ngại. Sau đó cô đi về chỗ anh, đưa tận tay anh cốc nước, nói:
- Nước nè, anh uống đi!
- Ồ..ờ- Tiến Phong uống cạn sạch cốc nước đó
- Anh có thể thêm một cốc được không?
- Được chứ!- Băng Tâm không ngần ngại trả lời

Cô giật lấy cốc nước từ tay anh sau đó lấy thêm một cốc nữa. Băng Tâm đưa cho anh cốc nước Thì thấy vết băng bó bị rỉ máu, cô hét hoảng thốt lên:

- Trời ơi! Máu kìa!
- Máu đâu mà máu- Tiến Phong đang kìm nén nỗi vui mừng trong mình
- Nè! Chảy như thế này mà bảo không! Anh mau gọi bác sĩ đi!

Tiến Phong ôm ngay Băng Tâm vào trong lòng, anh không kìm được nỗi vui sướng mà nói:

- Nếu máu của anh đổi được đôi mắt của em thì anh có chảy nữa cũng không tiếc đâu.

Băng Tâm bất giác nhìn vào đôi tay mình, cô xúc động nói trong nước mắt:

- Em nhìn được rồi!

Hạ Như và Tiến Trung từ ngoài phòng bước vào, nhìn thấy cảnh trước mặt, Tiến Trung chọc

- Mới sáng mà hai người đã tình với nhau thế rồi à?
- Em nói sao cũng được nhưng Băng Tâm nhìn thấy rồi!- Tiến Phong hạnh phúc nói
- Sao cơ? Chị ấy nhìn thấy rồi à- Hạ Như ngạc nhiên
- Ừm
- Đây đúng là một điều kì diệu mà, Hihi- Băng Tâm vui vẻ nói

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Chuyện Đại Sự

Tối hôm nay Tiến Phong bảo rằng có tiệc cùng mấy đứa bạn cũ hồi trung học nên về trễ.

Mọi người trong nhà thì đều đi ngủ hết rồi. Chỉ có Tiến Trung cả buổi cứ ập a ập ứng định hỏi Băng Tâm cái gì đó nhưng lại không dám hỏi. Đến tối sau khi Hạ Như về phòng Băng Tâm mới kéo Tiến Trung ra phòng khách Ngồi nói chuyện:

- Có chuyện gì mà cả buổi hôm nay em cứ ập a ập ứng thế?- Băng Tâm hỏi
- Thật ra thì....- Tiến Trung đỏ hết cả mặt cúi gằm xuống cứ như thiếu nữ bị xấu hổ trông buồn cười muốn chết.
- Có chuyện gì thì em cứ nói đi! Ở đây đâu có ai đâu?
- Em có thể yêu cầu chị cái này được không?
- Cứ nói với chị đã! Nếu chị giúp được thì sẽ giúp!
- Chị...có thể gả Hạ Như cho em không?
- Trời! Chị tưởng chuyện gì! Đương nhiên là được! Nhưng...
- Nhưng gì ạ??- Tiến Trung đang vui nghe Băng Tâm nói vậy thì hụt hẫng.
- Nếu muốn lấy nó thì phải cho mọi người biết chứ!!!- Băng Tâm đột nhiên hét lên- Mọi người ơi!!! Tiến Trung nó muốn lấy đứa em gái đáng yêu của cháu đó ạ!!!

Phòng của mọi người thì ở trên lầu một, nghe tiếng Băng Tâm mọi người mới ồ ồ đi xuống. Vị bác sĩ Minh mở lời cầu nhàu:

- Có chuyện gì thế Tiểu Băng, đêm hôm khuya khoắt, sao lại la toáng lên thế ?
- Tiểu Trung nhà ta có chuyện cần nói với mọi người đấy ạ?
- Chuyện gì thế, Tiểu...- Bác Minh định nói gì đó thì mọi người chợt thấy Hạ Như từ trên lầu bước xuống Mang về mặt ngái ngủ- Chuyện gì thế? Em đang ngủ mà?
- Bạn trai em muốn lấy vợ rồi! Còn định cầu hôn đứa em gái đáng yêu của chị nữa chứ!- Băng Tâm đùa
- Chúc mừng cô hai nhé, cô mau lấy chồng để tụi em còn được rượu mừng chứ!- Tiểu Yên(một co hầu) len tiếng
- Xem ra chúng ta phải mau chóng làm đại sự cho hai đứa nhóc này rồi!- Bác Minh mỉm cười vuốt râu.
- Chúc mừng em nhé!- Băng Tâm huých vào người Hạ Như khi cô đang ngượng chín mặt
- Thế còn cô cả thì sao? Cô cũng lấy cậu Phong đi chứ!- Tiểu Xảo hỏi

Băng Tâm nghe thấy thế thì cung thoáng ngượng, vội chữa:

- Chuyện của chị thì để sau rồi tính! Trước đó phải làm cho hai đứa kia đã!
- Thôi! Mai ta sẽ nói sau, 11h rồi! Ta đi ngủ đã!- Hạ Như ngáp ngắn ngáp dài nói
- Ủm! Mọi người cứ ngủ đi, chị đợi anh Phong đã!- Băng Tâm cười hiền nói

Sau khi nhìn mọi người đã đi về phòng, Băng Tâm quay lại ghế sofa ngồi thì chợt thấy bóng người Lắt léo đi vào nhà và cô nhận ra người đó không ai khác chính là Tiến Phong.Băng Tâm vội vã chạy ra đỡ anh trước khi anh kịp hôn " đất mẹ". Nhận ra mùi rượu trên người Tiến Phong, Băng Tâm liền trách:

- Anh uống gì mà lấm vậy! Giờ thì say mèm rồi!

Băng Tâm khó khăn lắm mới đưa được Tiến Phong về phòng, vì cô có 45kg mà tên này 65kg lận!

- Anh nằm nghỉ một chút, em đi lấy nước cho anh- Băng Tâm định rời đi thì bỗng bị Tiến Phong kéo tay lại và...

- Cô ấy nẩy giờ như vậy rồi, ai chạm vào cũng như vậy nên không ai dám lai gần cả. Sáng toi đến thì thấy co ấy nằm thoi thóp giữa đường rồi. Theo

kiểm chứng của bên bộ phận kiểm tra thì cô ấy bị cưỡng bức thì phải!

- Cái gì??? Cưỡng bức!!!

.....

1 tuần trôi qua, ngày nào Băng Tâm cũng ngồi bên cửa sổ chẳng nói gì hết, ăn thì cũng chẳng ăn khiến cả nhà vô cùng lo lắng. Hạ Như đành phải mang com vào cho Băng Tâm chứ cô mà cứ như vậy thì sẽ kiệt sức mất, gõ hoài mà không có ai mở cửa, Hạ Như đành phải mở cửa bước vào thì không thấy ai hết, chỉ nghe thấy tiếng róc rách ào ào của nước trong nhà tắm. Nghĩ là chị mình đang tắm nên Hạ Như không để ý, gần 30' thì Hạ Như thấy sốt ruột, liền gọi mọi người vào trong cửa ra. Vào đến nơi thì mọi người bàng hoàng khi thấy bồn tắm đang xả nước, nhưng nước màu đỏ chót, còn Băng Tâm bên cạnh, cô tay bị cắt đang tuôn máu ào ào, sắc mặt tái mét gục trên thành bồn tắm. Bên cạnh là một Con dao!!!

Cô tự tử sao!!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: (Ngoài Lề): Đau Khổ

1 ngày trước...Hà Nghi(nhớ cô nàng này ko, là đàn em của Tuyết Trinh và yêu Tiến Trung đó)

Hà Nghi suốt mấy tháng nay vẫn bình lặng, không nói không rằng gì, nhưng hôm nay là ngày tệ hại nhất cuộc đời cô. Hôm qua cô quyết định đi khám bệnh vì dạo này cô không ổn lắm. Nhưng tới nơi, sau một hồi kiểm tra lại sức khỏe, cô hoang mang phát hiện ra rằng mình đang....mang thai!!! Cái quái gì thế này? Sao lại dính bầu chứ! Mà sao lại dính bầu, lục tìm trong trí nhớ, cô cuối cùng cũng nhớ ra một sự việc. Đầu óc cô hiện lên khung cảnh ngày hôm đó, Tiến Trung uống rượu say sau đó cưỡng bức cô, vậy suy ra cái thai này là của anh! Cô bất giác vui mừng, nhảy cẫng lên. Vội vội vàng vàng gọi điện cho Tiến Trung.

- Alo!

- Anh Trung à! Em có một tin rất vui muốn nói với anh đây!

- Chuyện gì?

Dạo này xảy ra rất nhiều chuyện, thêm có chuyện của chị Tâm(Băng Tâm) nữa nên anh rất đau đầu. Giờ Hà Nghi lại gọi Thông báo cái gì đây.

- Em..em có thai rồi!

- Thì liên quan gì tới tôi

Hà Nghi hoang mang, Cô lắp bắp nói tiếp

- Nhưng cái thai đó là của anh mà!

- CÁI GÌ! CÔ ĐỪNG ĐÙA CHỨ, CÔ ĐỪNG LẤY CÁI CỐ NÀY VỚI TÔI, TÔI KHÔNG TIN ĐÀU!

- Đây là sự thật Mà! Anh không tin thì chúng ta gặp nhau ở quán Cafe GG, đường XX đi!

Rụp!

Tiếng cúp máy tàn nhẫn, Hà Nghi nức nở bắt một chiếc taxi đến điểm hẹn. Đợi một chút, Tiến Trung đến, cô vội vàng lau nước mắt trên mặt, Tiến Trung kéo chiếc ghế ngồi xuống, Hà Nghi vui vẻ hỏi:

- Anh uống gì không? Đề em...

- Không cần! Vào chủ đề chính luôn đi!

- A dạ! Đây là bản xét nghiệm nè

Tiến Trung lật từng trang một, coi kỹ càng mọi thứ, và nhận ra đây không phải là giả.

- Sao cô chắc chắn đây là con tôi

- Hức...Lần trước anh uống rượu say và...
- Vậy đây là 100tr.
- Anh coi toi là hang người gì hả?- Hà Nghi khóc lóc thảm thiết chạy ra ngoài

Tiến Trung ngồi tại bàn ngắm nghĩ một lúc, thì một người la lên:

- Anh gì ơi! Cô ấy bị tai nạn rồi!!!!!!

Chiếc xe cấp cứu nhanh chóng được đưa đến, Họ đưa Hà Nghi đang bê bết máu lên xe, lúc a tiến Trung chạy ra thì chiếc xe đã chạy mất dạng rồi.

.....

Tại bệnh viện, Hà Nghi lơ mơ tỉnh lại thì thấy mình nằm trên giường bệnh, đầu quấn Băng trắng, bác sĩ bước vào thấy co tỉnh lại thì nói:

- Cô dậy rồi à? Có thấy chóng mặt không?
- Hoi hoi ạ!
- Vậy thì nằm thêm một lát đi!
- Ai là người cứu toi vậy?
- Một co gái!- Bác sĩ điềm đạm nói
- Vậy co ấy đâu?
- Tòì đây!
- Chị...Băng Tâm!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Quá Khứ Của Hà Nghi.

Lưu ý, chap này khá nhiều đối thoại nha! - Sao chị lại ở đây...

- Chị chỉ vô tình đi qua và thấy nen cứu em!- Băng Tâm thần nhiên trả lời
- Kỹ thuật sơ cứu của co ấy vô cùng giỏi, nhờ thế chúng tôi mới cứu được cô đấy!- Bác sĩ vui mừng nói
- Sao chị lại biết tới chuyện đó?- Hà Nghi thắc mắc, trước đây co cứ tưởng Băng Tâm chỉ là một co gai yếu đuối, ăn không ngồi rồi, chỉ biết dựa dẫm vào anh Tiến Phong thôi chứ(T/g: Nói trắng ra là bánh bèo đây các bạn!). Không ngờ lại cứu co được.
- Không có gì! Chỉ là trước đây nhà chị nghèo, chị phải đi làm thêm, mà làm ba cái việc đó lỡ bị chuyện gì thì sao, nen đành học lóm mấy cái sơ cứu này, để cứu mình và cứu người ta luôn!
- Dạ...
- Rốt cuộc là em làm sao thế, lao ra giữa đường, chưa bị xe tải tông trúng là may rồi đấy! Người ta phanh kịp, nhưng em lại hoảng sợ đạp nguyên người xuống đường mới chết chứ. Lúc đó chị đi ngang qua thấy, nếu không thì không biết làm sao, lúc bị tai nạn, chảy máu như suối thấm đầy đường, làm chị một phen kinh thiên động địa luôn. Nào Tiểu Nghi, nói chị nghe là chuyện gì đã xảy ra với em đi!

Dù đây có là đàn em, đàn chị gì đó của Tuyết Trinh, thì Băng Tâm vẫn luôn yêu quý cô gái bé nhỏ này, vì ngoài Hạ Như ra, cô còn coi Hà Nghi như một đứa em vậy.

Hà Nghi nức nở kể lại mọi chuyện cho Băng Tâm nghe, vừa kể vừa khóc lóc thảm thiết là cho Băng Tâm xót vô cùng. Kể xong câu chuyện, Băng Tâm chỉ biết ngồi dờ cho Hà Nghi nín và liên tục nói:

- Đừng khóc nữa, mọi chuyện sẽ ổn thôi!

Bỗng vị bác sĩ hồi nãy mở cửa phòng bệnh, tay cầm một tờ xét nghiệm nào đó, ngoắc tay bảo Băng Tâm ra ngoài. Nhẹ nhàng đỡ Hà Nghi xuống giường, bảo:

- Em nằm một chút, đừng làm hờ vết thương sẽ nguy hiểm, nào nằm xuống, chị nói chuyện với bác sĩ một chút sẽ vào với em!

Sau khi đóng cửa phòng bệnh, Băng Tâm ra ngoài hành lang, thì ngay lập tức hỏi:

- Có chuyện gì sao hả bác sĩ? Sao lại không nói trong kia?

- Cô Mai Hà Nghi, cô ấy có thai nhưng do tai nạn kia mà đưa bé....Nói tóm lại, cô ấy bị sảy thai rồi. Mong cô xin đừng nói với cô ấy ngay, sẽ gay sốc cho cô ấy khiến vết thương thêm nghiêm trọng.

- Không cách nào giữ đứa bé sao?

- Rất tiếc. Chúng tôi nếu có cách thì đã giữ lại rồi. Và lại, cái thai được bốn tháng, nên lần này bị sảy....

Bác sĩ ghé tai Băng Tâm nói một điều gì đó khiến mặt cô tái mét. Sau khi chào bác sĩ, Băng Tâm chợt thấy một cái bóng bé nhỏ lướt qua mình, nhìn lại thì thấy Hà Nghi đang trèo lên lan can và có dấu hiệu nhảy xuống dưới. Đùa à! Đây là tầng 11 đó, nhảy xuống không chết thì cung thanh kẻ tàn phế suốt cuộc đời thôi. Cô vội chạy như bay đến kéo Hà Nghi xuống, Hà Nghi rống lên:

- Để tôi chết, chị còn kéo tôi xuống làm gì!

- Em chưa đến lúc phải chết, tại sao phải chết chứ!

- Tại sao à? Bị người mình yêu hãm hiếp, mang con của anh ta, tôi đã vui mừng biết bao. Tưởng có thể dùng cái này để trói buộc anh ta rồi bỏ Hạ Như và yêu tôi. Một nhà ba người hạnh phúc biết bao. Nhưng tôi đã sai, anh ta còn dùng cái bản mặt đó phun ra một câu kêu tôi cầm lấy 100 triệu và để anh ta yên với cô người yêu Tiểu Như bé nhỏ của mình. Tôi đã tuyệt vọng tới nỗi cầm mặt ra đường để xe đụng mình cho chết quách đi, nhưng ông trời đúng là trêu người người ta, chiếc xe tải đó không đụng tôi, nhưng tôi vẫn bị thương. Tại sao lại gặp chị chứ! Sao không để tôi chết đi, mà nếu có sống cũng phải giữ con cho tôi chứ! Nó là Hi vọng duy nhất của tôi. Sao lại nhẫn tâm cướp nó đi chứ.

- Hà Nghi à...

Toi sinh ra là nhà quyền thế. Nhưng ngang nhiên bị nhà họ Vương (nhà Thủy Tuyết và Tuyết Trinh) lật đổ và cướp mọi tài sản của gia đình. Sau đó, Tuyết Trinh lúc ấy là một cô bé 5 tuổi, lão Vương Mạc ngang nhiên bế nó trên tay như bảo bối, chỉ vào mặt tôi- Một cô bé cũng 5 tuổi và bảo với nó rằng từ nay tôi là người hầu nhà nó. Từ đó, cuộc sống tôi đảo lộn, từ một con bé tiểu thư không lo nghĩ được cung chiều trong vòng tay cha mẹ thì mất hết, biến thành con người hầu hen mọn xách dép cho con tiểu thư "" Tiểu Trinh Trinh" đó. Lớn lên thì đành giả vờ làm đàn em của Tuyết Trinh, cốt để tìm ra chân tướng sự thật về cha mẹ mình. Nhưng nào ngờ lão Vương Mạc và mẹ Kiều Hoa ấy đem cha mẹ tôi nhốt vào một cánh bìa rừng, trong một căn nhà gỗ tối hẹp, bỏ đói được năm ngày thì đốt căn nhà đó lên, sau khi cảnh sát đến mọi thứ cháy rụi rồi.

- Vậy sao em không nói với mọi người!

- Nói thì ai sẽ tin...

Không khí im lặng bao trùm xung quanh thì ngay lập tức bị phá vỡ. Hà Nghi thét lên:

- Dẫu sao cũng không quan trọng, tôi chết đây!

- Ấy!!!

- Chuyện gì nữa?

- Nghe chị nói! Chỉ nghe thôi! Nghe xong, em có muốn chết thì Tùy em

-.....

- Chị cũng sinh ra là con nhà khá giả, nhưng mới lên 9 thì mẹ bị ung thư, qua đời. Chị cũng đã rất buồn, nhưng sao sự thật lại tàn nhẫn hơn, ba chị bỏ đi để lại chị và Như. Nhà chị bị chiếm lấy, đành phải lót tạm támm chiếu dưới gầm cầu mà ở. Lại phải đi mưu sinh mà sống. May mắn là trong một lúc tìm việc thì chị dc nhận vào làm tiệm bánh của bác chị, thế là tìm ra nhau. Cuộc sống cũng bớt khó khăn đường nào. Nhưng tiệm bác chị là tiệm nhỏ, nuôi 3 người không đủ. Chị đành phụ hàng. Ít nhất thì cũng đỡ được, lớn thì gặp rắc rối khi ba chị trở lại, cuộc sống lại đảo lộn. Nhưng chị đâu có tự tử, chị đã hai lần nằm giữa sự sống và cái chết nên chị hiểu nó đáng giá biết nhường nào...Chị cũng bị cưỡng giống em. Nhưng em là người em yêu. Còn chị thì là đám côn đồ đầu đường xó chợ ngay tại con hẻm vắng. Cảm giác khủng khiếp đó đã ám ảnh chị suốt. Sự trong trắng của mình bị cướp đi bởi một tên lạ mặt, à không. Là một chục tên mới đúng chứ. Chị cũng tự tử rồi chứ, nhưng cũng được cứu. Sau đó, một người dạy chị rằng cuộc sống rất đáng giá, phải Trân trọng nó, vì cuộc đời chỉ có một mà thôi, đừng lãng phí nó. Ba chị dạy chị vậy, ngạc nhiên lắm phải không. Hôm chị cắt tay tự tử, Tiến Phong nhanh chóng đưa chị vào bệnh viện, chị thừa biết chẳng ai cung nhóm máu với mình, chị đặc biệt lắm, máu có thể truyền cho Tiến Phong và Hạ Như nhưng hai người này thì chẳng thể truyền cho chị dc, Hạ Như thì trùng nhóm với mẹ chị, chỉ có ba chị là cứu được thôi. Mà làm sao ông có thể đến cứu

người con gái rơi này chứ. Không ngờ ông xuất hiện thật. Cứu xong ông lại day mảy cau đó. Chị mò coi mẹ, cha bỏ rơi, cuộc sống nghèo hèn, lại mất sự Trong trắng, vậy thì chị đáng chết lắm sao! Chị không chết, cũng không muốn chết. Vì chị còn có gia đình, có mọi người yêu thương chị. Quan trọng là phải sống để cảm thấy cuộc sống có nghĩa nữa. Chị nói xong rồi! Giờ em nhảy đi!

Hà Nghi không nói nữa, cả người rơi phịch xuống đất, khóc như mưa...

.....

Tại sân bay Tân Sơn Nhất....

"" Xin Thông báo chuyến bay E-11 từ Thành Phố Hồ Chí Minh đến Paris 30' nữa sẽ cất cánh, đề nghị quý khách nhanh chóng làm thủ tục lên máy bay...Xin nhắc lại"

- Em đi bảo trọng nhé- Băng Tâm dịu dàng nhắc nhở

- Qua đó, nhớ ăn nhiều vô, người cứ như con ma đói vậy, gầy kiệt xác luôn- Tiến Phong trêu Hà Nghi.

- Anh Phong kì quá, em giữ dáng chứ bộ!- Tiến Phong thật dễ thương, vẫn như hồi con nhỏ, anh vẫn thường đùa cô như vậy.

- Chị Nghi đi giữ gìn sức khỏe nha! Nhớ về thăm mọi người đó, Tiểu Như sẽ nhớ chị lắm!

- Ủ! Chị đi nhé!- Hà Nghi đã thay đổi tâm tình, trở nên dịu dàng và bình lặng hơn. Không còn sự ganh ghét nữa.

- Bảo trọng- Tiến Trung nhét tay vào túi quần, lời nói ra chẳng mấy chân thành, nhưng vào tai Nghi thì nó còn đáng giá hơn vàng

- Em đi đây!- Hà Nghi bước đi, tránh xa thế giới hiện thực một thời gian để bình tâm lại và quên đi mọi thứ....

Mọi thứ kết thúc....

.....

Còn tiếp...

Góc trò chuyện

Ngồi cây hai tiếng đề ra chương này, mỏi tay quá, mà ra thành quả cũng xứng đáng nhé? Chuyện còn tiếp nhé! Minh xin ra lịch đăng truyện luôn:

2 tuần/ 1 chap

Bạn nào chờ được thì cứ chờ nhé, bạn nào không được thì mình bỏ tay, vì thời gian học kín mít, học bán trú mà, thêm học tối nên không thể đăng ngay thường dc, chỉ đăng thứ bảy, chủ nhật thôi, với lại mình làm bạn cán sự lớp nên rất bận nên mong ai thích truyện này thì cảm ơn các bạn vô cùng luôn. Thôi Cò Dại đi nhé!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38

Không thể cứ ở ngoài ngoài ô được, Tiến Phong phải chuyển nhà vào thành phố để thuận lợi di chuyển, nhưng không biết kiếm nhà ở đâu cả, đành phải nhờ sự trợ giúp của anh chàng Hải Nhật đáng mến đang du học bên Mỹ. Vừa gọi điện, chỉ mới nói câu muốn chuyển nhà vào thành phố thì 5 phút sau đã có nhà để ở, hơn nữa là biệt thự hẳn hoi, hiệu suất làm việc của anh chàng này cũng nhanh thật. Việc chuyển cũng thuận lợi, chỉ trong một buổi sáng là đã xong rồi. Hai chị em nhà Lục cũng dai thật, nhà thì bự, lầu thì nhiều mà cứ nhất quyết ở chung một phòng, bám nhau như sam vậy, khiến những người khác bỏ tay. Cái tính bám như đĩa này, Hạ Như là nhiều nhất bởi tính này có từ bé rồi. Đi học mà cứ bám nhau như vậy thành ra chẳng có bạn bè nào chơi hết.

Sau khi dọn dẹp, căn nhà trong trang hoàng hơn, Hạ Như nhảy cẫng lên vui mừng, vỗ tay bồm bộp, bảo:

- Hoan hô, nhà mới, nhà mới!

- Để em với Tiểu Như đi mua chút thức ăn, dù gì nhà cũng hết thức ăn rồi- Băng Tâm vừa khoác áo len vừa nói.

- Liệu có nguy hiểm không, hay để anh đi cùng em! - Tiến Phong lo lắng hỏi

- Ủ! Vậy cũng được!

Chiếc xe nhanh chóng mất hút, Hạ Như rất chán, đành rủ Tiến Trung đi công viên giải trí chơi cho khuây khoả, dù gì thì cũng rảnh rang.

Tiểu Xảo đang lau nhà thì Tiểu Yên đập vai rồi nói:

- Công nhận cậu cả và cô cả hợp nhau ghê!

- Tất nhiên! Hợp quá đi chứ!

.....

Trong siêu thị...

Một trai một gái bước vào siêu thị, tuy không phải là đẹp tuyệt vời nhưng cũng đủ để khiến người khác ngoái nhìn. Bước đến gian hàng rau củ, Băng Tâm hỏi:

- Anh muốn ăn gì tối nay?

- Ăn gì cũng được, miễn em nấu là thấy ngon rồi!

- Xì! Đồ nhỏ mọn! Chỉ giới nịnh thôi!

- Đâu? Anh khen thật mà, vợ anh nấu là ngon nhất!

- Em đã là vợ anh khi nào chứ!

- Trước sau gì thì cũng vậy thôi!

- Điều đó thì không chắc nha!

- Được rồi, anh không nói nữa, mình đi lựa tiếp đi!

Sau khi đã lựa chọn xong những món đồ cần thiết, họ đi tới quầy tính tiền. Trong khi đang xếp hàng, Băng Tâm đụng trúng một người thì vội vàng xin lỗi:

- A! Xin lỗi! Tôi bất cẩn quá!

Ngước lên thì gặp trúng một người bạn cũ thời còn đi học, vội vui mừng reo lên:

- Nhóc Khoa?

- Bé Tâm!?

- Cậu ở đây sao? Tổ tưởng cậu ra nước ngoài định cư luôn rồi, mà sao vẫn ở đây?

- Tổ hoàn thành khoá học nên về đây để kế thừa tập đoàn luôn!

- Ngày xưa cậu con nhóc con thế mà giờ đã to lớn thế này rồi à?

Tiến Phong đứng ngoài nhìn, vô cùng bức mình, đường đường là vợ chưa cưới của mình mà ngang nhiên đi nói chuyện với một người đàn ông vui vẻ trước mặt mình thế này à? (người ta chỉ là bạn cũ thôi mà ba!)

Tiến Phong vội tiến lên phía trước bắt tay với anh chàng tên Khoa đó.

- Chào anh!

- Anh là...

- Tôi là Trần Tiến Phong, là chồng của Băng Tâm, rất vui được gặp anh- Tiến Phong giới thiệu, nhưng trong câu nói cũng Có một số ý khẳng định chủ quyền của mình

Một tia sét đánh ngang qua đầu Anh chàng tên Khoa đó!

- Chào anh!- Chàng trai ấy cố gượng cười mà nói

Giờ về, Băng Tâm liền bức bối nói:

- Chúng ta chưa lấy nhau, sao anh có thể là chồng em chứ!
- Dù sao thì sau này em cũng là Trần Phú Nhân thôi- Tiến Phong nhún vai

Hai người bắt taxi về nhà.

.....

Không biết tới đó, Tiến Phong đã nói gì mà anh chàng Khoa đó không bao giờ bén mảng lại gần Băng Tâm nữa.

.....

Hùng Mạnh rút cuộc cũng thúc giục bốn đứa kia làm đám cưới ngay và luôn!

Ngày đã định là ngày mừng 4 Sẻ làm, nhưng Hạ Như nằng nặc đòi thế là quá sớm!

- Còn tới 4 tháng cơ mà cái con bé này, làm nhanh chứ cô mà cứ Long nhong bên ngoài là tôi quản không nổi đâu!
- Thôi mà ba, để năm sau đi, con còn yêu cuộc sống độc thân này lắm
- Không!

Hạ Như ôm bộ mặt méo máo về phòng, Băng Tâm bó tay đành khuyên:

- Không sao đâu! Con bé chỉ dối thôi! Tính nó tung ta tung tãng như vậy, nếu bị giam cầm bởi hôn nhân sẽ vùng lên mà đấu tranh!
- Thế em ác đến thế sao- Tiến Trung chề môi hỏi
- Chắc vậy, ăn ở sao thì vậy thôi!- Tiến Phong nhún vai lắc đầu nói

Hùng Mạnh ngẫm nghĩ chút rồi hỏi:

- Thế còn Tuyết Trinh, con bé thì sao?
- Ông còn tâm trạng để nói về cô ta hả? - Cả đám cùng đồng loạt la lên
- À ừm, ta sẽ nói chuyện với con bé.
- Không, đích thân con sẽ nói, con và cô ấy vốn hiềm khích nhau, cho dù có ai nói cũng không khuyên răn được cô ấy đâu
- Băng Tâm!?

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Bây giờ đã là tháng bốn của năm 2016 rồi, mình biết là mình đã drop chuyện khoảng vài tháng. Khi viết chuyện, có nhiều lúc mình rất nản vì thiếu ý tưởng, lối dẫn truyện mờ nhạt hay các bạn không thích truyện của mình. Mình đã tình bỏ luôn, nhưng nghĩ lại thì thấy truyện cũng sắp đến hồi kết thúc, bản thân cũng nên cố gắng hoàn thành nó. Bây giờ các bạn có thể cung chẳng còn thiết tha nữa, nhưng mình vẫn ôm ấp hi vọng các bạn vẫn sẽ thích nó như chương đầu của bộ truyện *Thử Thách Của Số Phận*.

Nói thật quá trình làm nên cốt truyện của bộ truyện này xuất phát từ trò chơi gia đình của con nít, nơi có yêu thương, cũng không có kết thúc, mình chỉ viết cho vui, nên bộ truyện này nội dung mới không đầu vào đầu và hơi nhảm nhí, không bắt kịp các bộ truyện đình đám của các bạn trẻ khác.

Và cuối cùng, câu chuyện muốn nói lên rằng, trong cuộc sống, đều có yêu có hận, có đau khổ có vui sướng, tất cả đều dựa vào số phận định đoạt, nhưng chỉ cần cố gắng, ắt vận mệnh đổi thay.

Yêu thương

Băng Tâm ngồi trên ghế Sofa êm ái trong phòng khách, tay run run bấm điện thoại, miệng nuốt nước bọt, bắt máy gọi cho ai đó.

- Ai đó?- Một giọng nói chanh chua khó nghe phát ra

Không hiểu sao Băng Tâm chột dạ, dù biết là mình dù gì cũng phải đối mặt, nhưng không hiểu giờ phút này đầu óc hỗn loạn, từng dây thần kinh căng như dây thun, các tế bào chạy nhảy loạn xạ như khi xông chuông, nào thì ì một đồng. Người bên kia đợi 10 giây vẫn không ai trả lời, tức tối la làng như mụ điên:

- Ai bên kia? Tôi không rảnh mà điên điên ngời la làng vậy đâu. Số lạ à? Vậy chắc là lộn số, tôi...

- Tôi là Băng Tâm, là cháu gái của cô đây- Băng Tâm rốt cục cũng có thể mở miệng.

Đến lượt người bên kia im lặng, Băng Tâm lại hỏi:

- Cô đang ở đâu?

- Dựa vào cái gì mà hỏi, không là bạn bè, là thù địch, tôi không đụng chạm tới cô là tốt, hiện giờ tôi sống tốt, không tới phiền cô - Người kia rống lên rồi cúp máy

Sống tốt? Cô ta hẳn sớm bị Thủy Tuyết phui bỏ quan hệ vì làm xấu mặt bà ta. Đoán không chừng sẽ phải ăn ngủ ngoài chợ, giao du Giang hồ, lập xây băng đảng rồi chứ? Băng Tâm không biết, thờ dài rồi bỏ điện thoại vào túi.

Cũng tốt, cô ta sống tốt thì thôi, sẽ không làm phiền đến nữa. Cô bỏ vào bếp.

Một buổi tối, cả nhà ấm cúng quây quần bên mâm cơm, tâm tình ai cũng tốt, duy chỉ có Hạ Như và Băng Tâm cúi đầu, lẳng lặng ăn cơm. Vì mỗi bữa cơm Hạ Như rất náo nhiệt, hôm nay lại im lặng, khiến cho sự náo nhiệt giảm bớt phân nửa. Hùng Mạnh thấy hai đứa con gái của mình cùng phối hợp im lặng, lòng dâng lên một cổ thắc mắc, vội lo lắng sợ thức ăn không ngon, hỏi

- Hai nha đầu, thức ăn không ngon à, để ta kêu người hầu làm món khác nhé!

Vẫn im lặng...

- Không hợp khẩu vị à? Có khó chịu không? Có gì nói ra đi!- Tiến Phong lo lắng hỏi

- Không, ngon lắm, không có gì hết...- Băng Tâm nói

Việc này càng làm cho Hùng Mạnh thắc mắc hơn:

- Thế sao lại yên lặng thế?

- Tình cảnh Tuyết Trinh sao rồi à?

Do câu hỏi này quá đột ngột, mọi người khi ăn cũng phải dừng động tác, tất cả đều hướng mắt vào cô.

Hùng Mạnh hỏi chau mày:

- Nó bị đuổi cổ rồi, là do Tuyết Tuyết không ưa mắt, lại sợ chuyện con bị tai nạn trước đó mà khiến ba ghét bà, nên đã đuổi đi đâu, về phần sau đó thì ba không biết.

- Nghe nói hiện giờ đang được một gã đại gia bao nuôi, vì gã nghĩ Tuyết Trinh là con cưng, hẳn sẽ được món lợi từ Vương gia, đồ ngu ngốc. Nhưng đó không phải là lí do duy nhất, khuôn mặt Tuyết Trinh rất đẹp, đoan trang mà sắc sảo, thân hình lại nóng bỏng, hẳn ngày nào cũng phải hoan ái mới có thể duy trì sự bao nuôi lâu đến thế, mà em hỏi làm gì?- Tiến Phong vừa gấp miếng thịt vào bát cô vừa nói

- Anh cho người điều tra à? - Ánh mắt Băng Tâm cũng giấu khỏi tia ngạc nhiên

- Rồi tay thôi

Lời nói đơn giản thế nhưng Băng Tâm nghe vào thì lại nghĩ theo hướng khác

Anh vẫn còn cho người điều tra, thì hẳn phải còn quan tâm cô ấy lắm mới làm vậy.

- Vậy cũng tốt, ta không cần phải lo ngại gì nữa.

Suốt cuộc nói chuyện, Hạ Như cũng không hé răng, ngoan ngoãn ăn cơm.

- Nào bảo bảo, bình thường con rất lắm mồm, nói nhiều đến nỗi người khác phải đình tai nhưc óc, sao hôm nay lại chăm chỉ ăn thế, nếu thích, ta kêu người làm thêm cho mà ăn. Người con rất ốm, ăn thêm cũng không sao. Nào, nào

Đoạn, ông phất tay người hầu.

- Không, con không đói, chỉ là buồn bực chuyện trong lòng thôi!- Hạ Như rốt cục ngừng ăn cơm, nói chuyện

- Anh vẫn chưa có ngoại tình mà- Tiến Trung thẳng thốt kêu

- Anh có thôi đi không, anh chốt dạ à, chuyện không phải do anh?- Hạ Như liếc xéo mắt, mĩa mai nói

- Thế thì vì chuyện gì? - Lão gia hỏi

- ...

Ai mà biết, hôm nay Tiểu Như vẫn còn tung tăng đi dạo trên con đường hoa dẫn đến biệt thự, vì biệt thự nằm gần sông, người ta lại trồng thêm cây xanh, trồng có khắp nơi, nên có không ít tình nhân qua lại nơi đây. Vì tính đoan trời sanh, Tiểu Ngọc Nghêch Như Như đâm phải một đôi nam nữ trên đường, cô lủi rủ phui bụi trên váy, ái ngại nói:

- Thật xin lỗi, đã đụng trúng hai người!

Người phụ nữ nhếch môi:

- Không sao!

Hạ Như ngẩng đầu, ánh mắt trừng to kinh ngạc, Long lanh như hạt châu sáng, mầng ngạc nhiên phủ đầy.

Đây chẳng phải là mẹ kế cô sao? Còn thêm người đàn ông, có vẻ như ông ta không biết cô, vội nắm tay Thủy Tuyết rời đi.

Họ lướt qua vội vàng, nhưng giây phút đó thời gian như chậm chạp dừng, Hạ Như đứng đó một hồi lâu, đợi đến khi có chiếc xe cản nhân mới chịu tỉnh táo né qua một bên. Vỗ nhẹ hai má phúng phính hồng hào như banh bao, Hạ Như sải bước nhanh về nhà, cô vốn chẳng còn tâm tình mà đi dạo nữa.

~~~~~

- Còn mẹ kế thì sao ba?

Mọi người lại tiếp tục một màn bất động như tượng sáp, mà hình như còn nghiêm trọng hơn :|

- Bà giúp ta xây dựng cơ ngơi, các con nên học cách chấp nhận. - Hùng Mạnh đặt đũa, từ tốn nói, khuôn mặt già nua ánh lên nỗi buồn.

- Con không quan trọng chuyện đó, vấn đề là....bà ấy có tiểu mật(bồ nhí) thì sao?

- Con không được ăn nói hồ đồ! Mặc dù là con không thích bà ấy, nhưng bà ấy vẫn là mẹ các con, vẫn phải có một chút tôn trọng chứ!- Hùng Mạnh tức giận đập bàn

Băng Tâm sợ ba nổi giận, vội kéo tay Hạ Như

- Tiểu Như, đừng làm ba giận, mau xin lỗi!

Không được chị hai ủng hộ, nỗi ám ức ngày càng tăng không có dấu hiệu giảm xuống.

Cô không nói, đặt một cuộn băng nhỏ, chỉ bằng hai ngón tay, rồi bật lên. Tuy nhỏ nhưng dấu hiệu ghi âm rất tốt, ghi lại rất rõ âm thanh, có tiếng lá cây thổi xào xạc, có tiếng chim hót, có cả người nói nữa. Người trong đoạn băng nói chuyện rất thân mật, có vẻ như còn ôm ấp hay hôn môi, nhưng điệu bộ lại như sợ sệt, sợ bị người khác phát hiện chuyện xấu.

Hùng Mạnh ngày càng biến sắc, từ xanh tới tím rồi lại đỏ. Vì người trong đoạn ghi âm là Thủy Tuyết!

~~~~~ Hết chương 38 ~~~~~

Chương 40

Người nói trong đoạn băng không ai khác là Tuyết Trinh, Hùng Mạnh run lấy bầy, mặc dù sự việc đã rành rành như vậy, ông cũng đã hoài nghi nhiều lần, hôm nọ còn cãi nhau, kết quả là Vương Thủy Tuyết ôm mặt khóc lóc, nói rằng " ông không tin tôi, tôi đã giúp ông xây cơ ngơi, không có tôi ông được gì chứ, tôi cũng đâu có ghét bỏ gì con ông đâu!!(T/g: Xạo ghê -_-). Thế là ông phải đổ dành. Hôm nay con gái lại khơi lại chuyện đó, khiến cho tam tinh ông nhốn nháo, không tránh khỏi kích động là phải.

Hồ hấp ông không đều, mọi người đều chạy lại đỡ ông, Băng Tâm hét lớn:

- Mau mau lấy thuốc!!

Hầu nữ gật gật, nhanh chóng chạy đi.

Ông bị bệnh ung thư phổi nhiều năm, đã đến giai đoạn 2, ông bị từ nhiều năm trước nhưng tới tận bây giờ mới biết, nguyên nhân vô tình tới kì khám sức khỏe định kì cho ông, mọi người không muốn vào bệnh viện, vì nhiều nguyên nhân, nhưng chủ yếu là sự rắc rối và đáng sợ của bệnh viện nên đã mời một đội ngũ chuyên nghiệp về khám. Chi phí rất mắc, nhưng với thanh danh không nhỏ của Lục Hùng Mạnh trên thương trường thì chỉ là vấn đề nhỏ.

Làm xong mới phát hiện, mọi người đều thẳng thốt, tuy bác sĩ khuyên nên đưa vào bệnh viện điều trị, nhưng Hùng Mạnh chỉ sáng khoái cười nói:

- Các người còn đưa ta vào đó làm gì nữa? Bệnh đã như vậy, vào đó không chừng còn chết sớm hơn? Cứ như thế này sống cho tới lúc chết thì thanh thản hơn...

.....

Hôm sau...

Người ta rộ tin rằng phu nhân Vương bên Tập đoàn Lục Vương đã bị bắt gặp đang cặp bồ với con trai thứ hai của Lỗ Hung- Lỗ Phúc Ứng. Nghe tin rằng Giám đốc Lục đã đuổi bà ta ra khỏi cửa, nhưng hiện nay vẫn chưa có tin tức gì mới.

Đài radio rè rè phát trên kệ tủ.

Hùng Mạnh nằm trên chiếc giường bệnh, mặt ông trắng bệch, những vết nhăn của những năm tháng chinh chiến trên thương trường đã làm cho ông già đi quá nhiều.

Bác sĩ khẽ đóng bệnh án, nhàn nhạt mở miệng:

- Ông Lục đã già rồi, bệnh đã chuyển biến nặng hơn, nếu là người trẻ thì còn có thể chống chọi với bệnh tật, vượt qua năm tháng này, nhưng ý chí của ông Lục quá kém, chỉ tiếc rằng, ý kiến của người nhà sẽ quyết định. Một là cho ông là, thủ tục vào bệnh viện theo dõi và kéo dài mạng sống, còn không thì đưa ông về nhà, tận hưởng những năm tháng cuối cùng của đời mình.

Lục Băng Tâm sắc mặt không ổn định, nếu không được Trần Tiến Phong đỡ thì có thể đã đổ gục từ lâu rồi. Băng Tâm sốc tới mức đến khoe miệng run rẩy, không nói được.

Hạ Như níu tay bác sĩ, khóc lóc hỏi:

- Không lẽ không còn cách nào sao hả bác sĩ, bất cứ cách gì cũng được, tiền không quan trọng, quan trọng là mạng sống cha tôi thôi!

Chùm tóc hai bên bị dính vào mặt càng làm tăng thêm vẻ lem luốc trên mặt Lục Hạ Như. Bác sĩ nhìn một nhà như vậy càng thấy áy náy, liền rời đi, không vội ở lại mắc công bị phiền.

Tình thân của mẹ sớm không còn, sau này tình thân của cha cũng sẽ tan thành khói, âm thầm lặng lẽ bay lên bầu trời, tan biến vĩnh cửu. Đó là nỗi đau lớn nhất của đứa con mà nó phải tiếp nhận.

Trước đây, Lục Băng Tâm và Lục Hạ Như thiếu vắng tình thương cha mẹ, nhưng vốn dĩ họ còn có thể hận được, không phải vì họ bất hiếu, mà vì vốn dĩ ông còn sống, còn khoa chân múa tay làm trò với bọn họ, nên bọn họ con làm vậy được, còn bây giờ ông chỉ là cái than thở xanh xao trên giường bệnh chờ đợi từ thần đến rước mình.

Tình cảnh thảm thiết lắm cơ...

.....

Có thể khúc này chuyển biến hơi nhanh và có chút phi lý nhưng vì mình muốn bộ truyện kết thúc nhanh nên Thông cảm dùm nhé.

Có thể đây là chương cuối hoặc là chương sau là chương cuối nên từ nay các bạn khỏi phải chờ đợi trông ngóng nữa.

Sắp tới có thể mình sẽ ra mắt truyện mới, cũng sẽ lấy bút danh mới để khỏi phải bị chê nữa. Bộ truyện mới của mình sẽ là học hỏi từ rất rất nhiều cuốn truyện khác, và sẽ cố gắng nâng cao trình độ viết lên nữa, cảm ơn các bạn vì đã ủng hộ truyện trong suốt thời gian qua nhé !

.....

Sau chuyện đó, Lục Băng Tâm quyết định chọn cách đưa ông về tận hưởng những ngày tháng cuối đời.

Vì ông nói nếu Trời muốn ông phải chết, thì ông muốn chết thanh thản nhất, được chết bên con cháu mình, coi như là món quà cuối cùng ông Trời ban tặng. Vì trước đây ông nhìn lầm người, sống sai nên dẫn đến kết cục này.

.....

Mùa xuân tới, nắng ấm trải dài thành phố A, như muốn Thông báo với mùa đông rét buốt căm phẫn rằng đến lúc ngừng phủ giá lạnh rồi, đã đến lúc mùa xuân mang niềm vui đến cho mỗi người rồi.

Lục Băng Tâm đẩy xe lăn ra ngoài, cho Lục Hùng Mạnh sưởi ấm. Ông cười:

- 3 tháng rồi, bác sĩ nói khoảng 1,2 tháng nữa là ta tới gặp mẹ con phải không? Nhanh thật, cũng tốt, lên đây để cho bà trừng phạt ta, sau đó chúng ta sẽ lại bên nhau như những ngày tháng tuổi đẹp đấy. Chỉ tội cho bọn con thôi.

Băng Tâm rút khăn giấy lau mồ hôi cho cha, cô lắc đầu, dịu dàng nói:

-Không đâu! Chúng con ở dưới nay luôn biết cha mẹ ở bên mà, thế nên cha đừng lo nữa

Bầu không khí bỗng chốc im ắng lạ kì, chẳng ai buồn mở miệng vì có lẽ cả hai đều rơi vào khoảng lặng suy nghĩ của bản thân.

Sau đó, Hùng Mạnh mới mở lời:

- Tiểu Băng, không lẽ con muốn ta chết mà vẫn chưa thấy con hạnh phúc bên Phong sao?

- Cha à? Không lẽ con gái cha mất giá đến mức lấy một người mà người ta còn chưa cầu hôn sao? Với lại, con mới có 25 tuổi, cũng không phải là quá trẻ đâu? - Băng Tâm chìa môi nói

- Lấy sớm đi, nhìn ta học hỏi này? Gần qua trung niên mới lấy, hậu quả là có cô và Như Như muộn quá đấy!

- Kì nha cha, con còn định sau khi kết hôn sẽ không sinh con nữa.

- Sao có thể được?- Hùng Mạnh hoảng hốt

- Bọn con còn trẻ mà! Vả lại, con chưa có việc làm, đợi con kiếm được việc sẽ tính tới chuyện đó sau.

- Đưa trẻ ngốc, ta không quản con nữa.

.....

Tối đến, hai anh em nhà Trần rủ nhau đi chơi, khiến cho cả nhà ngẩn tò te, có vẻ như họ muốn nói lại tình anh em hay sao í, nhưng tác giả cam đoan sẽ không chuyện này thành đam mỹ incest đâu, vì tác giả không nỡ để hai nữ chính phải đau khổ... - _ (phút tự kỉ hoy, đọc tiếp nha)

Vừa đi, Trần Tiến Phong buồn cười hỏi:

- Rốt cục là sao đây, trông chú cứ ấp úng này giờ, khiến anh xoắn óc đấy, có gì khai mau!

- Đây là lần đầu tiên trong cuộc đời, rốt cuộc em cũng giỏi hơn Anh được một lần rồi! - Cu cậu hớn hờ nói

- Há? Là sao?

- Tén tên!- Tiến Trung vui vẻ chìa bàn tay của mình lên cho Tiến Phong coi

- Gì đây? Bàn tay cậu trông vẫn mập mập trắng trẻo như con nít thôi. Lại còn chơi nổi đeo nhẫn cặp với Hạ Như nữa, dễ sợ không?

- Sáng nay, cô ấy lôi em tới Cục Dân Chính, em chính thức bị giam cầm suốt đời với cô ấy rồi! - Tiến Trung chậm rãi nói

Tiến Phong hoá đá, run rẩy nói:

- Sao cậu nhanh thế? Tôi còn chưa phản ứng kịp với Đồng chuyện ở công ty lẫn ở nhà, thế mà bây giờ cậu còn thanh thoi đi đăng kí kết hôn?

- Ahìhì, đánh nhanh thắng nhanh mà!

Tối đó, Thông tin động trời khiến cả nhà choáng váng...

.....

Hết chương 40

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ bộ truyện trong suốt thời gian qua nhé, chương 41 sẽ là chương cuối cùng và sẽ được cập nhật trong tuần này, không biết phải nói gì nữa, thôi Bye nhé

~Khiết Băng~

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Thật ra chuyện lấy hộ khẩu không phải khó nên sáng sớm Lục Hạ Như đã kéo Trần Tiến Trung ra khỏi nhà, bắt xe lên cục Dân Chính ngay và luôn.

Chuyện này đã khiến bạn Trần choáng váng, anh nghiêm túc xoay mặt hỏi cô:

- Sao lại đi kết hôn sớm thế, chẳng phải chúng ta nên đợi anh chị luôn sao? Với lại chúng ta còn rất trẻ mà, việc gì phải vội thế?

Hạ Như im lặng, chăm chú đọc truyện trên điện thoại, chậm rãi nói:

- Cũng chưa muộn, em kêu tài xế quay về nhà nhé?

- Không, không, ý anh không phải vậy!

Hạ Như lúc này mới tắt điện thoại, quay sang nhìn anh, nhìn tới khi mắt muốn nổ tung. Hạ Như đưa tay bẹo má anh, nói:

- Đồ ngốc! Tại sao chuyện gì cũng phải đợi sự sắp xếp của người khác nhỉ, anh và em đều một đời phải tuân theo người khác, ngay giờ cả chuyện kết hôn cũng bị quản, anh coi được à? Hơn nữa, chúng ta đóng dấu sở hữu rồi thì không ai dám dòm ngó vợ chồng mình nữa! Em cũng không muốn chuyện tình cảm của bọn mình cũng phải rồi như cục bông giống như chị Băng Tâm.

- Anh..

- Em nói cho anh biết, hai ngày nữa, Hải Nhật trở về nước! (nếu bạn vẫn còn nhớ anh ấy là ai :)))

- Tài xế, mau lên, 5 phút nữa anh không đến cục Dân Chính thì tôi sẽ băm anh thành thịt gà!

-...

Đồ đàn ông xấu tính, chuyện khác thì mù mờ chứ ghen thì rõ lắm!

Sau khi làm mọi thủ tục, vì hôm nay khá đông người cho nên lời tuyên thệ của hai người cũng đã bị giản lược, sau đó họ đóng phí rồi nhận hai cuốn màu đỏ.

Trên đường ra, Hạ Như mẩn mê quẩn đó áy, rồi quay đầu nhìn về phía cục Dân Chính một hồi, rồi hét to:

- Tôi sẽ không quay lại lần thứ hai, vĩnh viễn là như thế!

(Quay lại lần hai tức là li hôn í!)

Nói xong cô cười với Tiến Trung, rồi cả hai cùng chạy đi, trước ánh nhìn kì vĩ của Mặt Trời.

Một tình yêu từ một hạt giống, rồi từ từ đâm chồi nảy lộc, tạo thành một cây cao lớn, cắm chặt rễ xuống đất, ý muốn nói, tình yêu này sẽ vĩnh viễn không phai tàn.

2 tháng nữa, nhà họ Lục sắp khi Hạ Như đứng ở trên mái nhà, hiên ngang đưa que thử thai có hai vạch đỏ chót ra trước mặt mọi người, hùng hồn kêu:

- Bé bi sẽ chào đời trong vòng 7 tháng nữa, mọi người mau tích trữ đồ ăn vặt cho em!

-....

Bé bi sau này được đặt tên là Trần Hỷ Bảo - nghĩa là bảo bối của niềm vui!

.....

Sau đó cả gia đình hạnh phúc của bé Hỷ Bảo đã đi hưởng tuần trăng mật ở Hawaii...

Lục Băng Tâm buồn bực chui người một góc ở ghế sofa, nhìn Tiến Phong thần nhiên đọc báo, rồi lại úp mặt vào đầu gối, rồi lại nhìn Tiến Phong, rồi lại nhìn đầu gối...

Bạn Phong vẫn không dời tầm chú ý ra khỏi tờ báo kinh tế in loăn ngoăn chữ bé xiu.

Lục Băng Tâm nuốt nước bọt, chọt vai anh:

- Chúng ta cũng đi kết hôn đi!

-...

Thật ra Trần Tiến Phong đang nghĩ tới chuyện phải cầu hôn như thế nào, không ngờ là Băng Tâm đã làm thế luôn rồi...

.....

2 năm sau...

Hỷ Bảo mập mạp chập chững đi lại phía Băng Tâm, đưa cánh tay béo ú như muốn được bế, cô cười rồi bế cháu gái lên, giở giọng trách móc:

- Như Như, em cho con bé ăn nhiều quá đấy, con gái mà béo là không đẹp đâu!

- Chị lo xa quá, nhìn chị đi, sao còn chưa có con nữa?

Lúc đó, Tiến Phong trong bếp đi ra, bế Hỷ Bảo, con bé trông rất khoái chí, cười sang sảng.

- Buổi trưa sắp xong rồi! Em với Hạ Như chuẩn bị ăn cơm đi!

Đợi đến bóng Tiến Phong khuất dần đi, Băng Tâm mới đan hai tay vào nhau, cười buồn:

- Em tưởng chị không muốn à?

- Chị bệnh à? Hay do anh ấy có vấn đề?

- Không! Anh ấy bảo anh chưa muốn có sớm đến thế, dù gì mới kết hôn, nên tận hưởng khoản thời gian hạnh phúc của hai người mới phải.

- Em bỗng cảm thấy anh ấy hơi vô liêm sỉ một chút!

-...

Đúng rồi! Nghĩ kĩ lại thì cũng có phần vô liêm sỉ...

.....

Một chiều mùa đông giá lạnh...

Hoà Lan, đồng nghiệp của Băng Tâm, nhìn cô, vỗ vai chúc mừng:

- Cuối cùng, sau hàng tá lần thì mình đã nhận ra chồng cậu sinh lý bình thường.

- Ừm...

- Cậu không thích à? Là con cậu đấy!

Tất nhiên không phải, là con mình, đã thế còn thai long phụng...

Vấn đề là không biết ăn nói sao với chồng...

Gọi thì không, nhắn tin thì hơi sợ...

Nhưng dù thế nào thì anh ấy cũng phải biết thôi...

Tin nhắn gửi đến Tiến Phong đang họp, nội dung là:

" Anh họp xong chưa "

" Chưa, cổ đông vẫn đang cãi nhai, anh nhức đầu quá, tối bù cho anh nhé! "

"... Không được, đau con đây"

n giây sau...

" Anh đến đón em nhé, em chờ anh trước cổng bệnh viện"

Các cổ đông chỉ kịp thời thấy sắp đứng dậy định lao ra cửa, một cổ đông khó chịu lên tiếng:

- Giám đốc Trần, đang trong cuộc họp quan trọng, sao anh có thể tùy tiện như thế được!- Ông ta bắt mắt

Hồi nãy trong lúc ông ta đang nói mà anh vẫn đang tập trung bấm điện thoại, ông ta đã khó chịu rồi.

- Tôi có việc quan trọng.

- Việc gì có thể quan trọng hơn cuộc họp này!

- Vợ tôi có thai, nếu cô vì lạnh mà bị gì là ông không đền nổi đâu, mong ông tránh qua!

Tiến Phong kéo cánh tay mập của ông ta ra khỏi người mình, lao ra khỏi cổng công ty...

Anh lái xe vùn vụt trên đường, không biết là đã vượt qua bao nhiêu cái đèn đỏ rồi...

Đến nơi, anh thấy Băng Tâm đang ngồi bên vệ đường nhai bánh bao, vội chạy lại ôm cô, nói:

- Thề chất em không tốt mà còn thế này nữa, không tốt cho con!

- Ta đi thăm mộ bố nhé!- Băng Tâm ôm anh

- Ủ! Đi thôi!

Hùng Mạnh đã mất khoảng 1 năm trước, vì bệnh tật, nhưng hôm đó ông ra đi một cách thanh thản, trải qua một đời người khốn khổ, mặc cho nước mắt con trai con gái vẫn rơi...

.....

Lúc đó, Băng Tâm mới hiểu được thế nào là hạnh phúc!

Có bạn đời bên cạnh, có con bên cạnh, dù sóng gió thì cũng sẽ đứng cảm bước tiếp.

Thản nhiên bước qua...Thử thách của số phận.

~ Hoàn ~

.....

Sau năm tháng dài lê thê cuối cùng mình cũng hoàn thành xong bộ truyện, cảm ơn những độc giả vẫn luôn quan tâm tới truyện. Mình cảm ơn nhiều lắm. Mặc dù chả có comment nào hỏi mình viết truyện. Buồn lắm cơ.

Cùng với Băng Tâm, Hạ Như, Tiến Phong, Tiến Trung đi qua những ngày tháng này mình thật sự rất vui!

Sắp tới, mình có cho ra mắt truyện có tiêu đề là: " Bên em anh nhé" và " Em vẫn luôn ở đây chờ anh mà! "

Hi vọng các bạn sẽ ủng hộ!

À mà quên, mình đổi tên luôn nhé! Hi vọng các bạn tìm ra mình để đón đọc truyện mới hay hơn nhé!

18-5-2016

0 giờ 0 phút(thật đấy...)

Khiết Băng xin chào

Cảm ơn và tạm biệt!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thử Thách Của Số Phận* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.